2007–2013 M. NACIONALINĖS REGIONINĖS PAGALBOS TEIKIMO GAIRĖS

(2006/C 54/08)

(Tekstas svarbus EEE)

1. Įvadas

1. Remdamasi Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktais, Komisija valstybės pagalbą, skirtą tam tikrų nepalankioje padėtyje esančių Europos Sąjungos regionų ekonominei plėtrai skatinti, gali laikyti neprieštaraujančia bendrajai rinkai. Tokia valstybės pagalba vadinama nacionaline regionine pagalba. Nacionalinė regioninė pagalba yra didelėms bendrovėms suteikta investicinė pagalba arba tam tikromis ribotomis aplinkybėmis pagalba veiklai, kai abiejų rūšių pagalba yra skirta konkretiems regionams, siekiant pašalinti regioninius skirtumus. Didesnė investicinė pagalba, suteikta mažoms ir vidutinėms įmonėms palankių sąlygų neturinčiuose regionuose, viršijanti leistiną kitose teritorijose pagalbą, taip pat laikoma regionine pagalba.

2. Nacionalinė regioninė pagalba yra skirta spręsti mažiau išsivysčiusių regionų problemoms, tačiau kartu ji skatina valstybių narių ir visos Europos Sąjungos ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą. Būtent geografiniu išskirtinumu regioninė pagalba skiriasi nuo kitų horizontalios pagalbos formų, pvz., pagalbos moksliniams tyrimams, technologijų plėtrai ir naujovių diegimui, užimtumui, mokymui ar aplinkos apsaugai, kuriomis siekiama kitų bendrojo intereso tikslų pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį, nors kartais palankių sąlygų neturinčiose teritorijose, pripažįstant ypatingus jose patiriamus sunkumus, pagalbos koeficientai yra didesni ([1]).

3. Nacionalinės regioninės investicinės pagalbos tikslas yra, remiant investicijas ir darbo vietų kūrimą, padėti mažiausiai išsivysčiusių regionų plėtrai. Ja remiama įmonių, įsisteigusių mažiau palankiuose regionuose, ekonominės veiklos plėtra ir diversifikacija, ypač skatinant įmones steigti naujus padalinius tuose regionuose.

4. Nagrinėjant nacionalinės regioninės pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka pagal EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktus, Komisijos taikyti kriterijai buvo susisteminti 1998 m. Nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėse ([2]), kurios taikomos 2000–2006 m. ([3]) Konkrečios pagalbą dideliems investicijų projektams reglamentuojančios taisyklės susistemintos 2002 m. Daugiasektorinėje programoje ([4]). Tačiau dėl svarbių politinių ir ekonominių pokyčių nuo 1998 m., įskaitant Europos Sąjungos plėtrą 2004 m. gegužės 1 d., planuojamą Bulgarijos ir Rumunijos įstojimą bei spartesnę integraciją po bendros valiutos įvedimo, atsirado poreikis visapusiškai persvarstyti senąsias gaires ir parengti naujas, kurios bus taikomos 2007–2013 m.

5. Regioninė pagalba gali būti veiksminga tik tuomet, jei ji taikoma tinkamai ir proporcingai ir yra nukreipta į nepalankiausias sąlygas turinčius Europos Sąjungos regionus. Ypač aukščiausios leistinos pagalbos ribos turėtų atspindėti atitinkamą sunkumų, darančių įtaką atitinkamų regionų ekonominei plėtrai, rimtumą. Be to, pagalbos mažiau išsivysčiusių regionų ekonominei plėtrai privalumai turi nusverti iš to kylančius konkurencijos iškraipymus ([5]). Pagalbos privalumų svarba gali skirtis atsižvelgiant į pritaikytą leidžiančią nukrypti nuostatą, todėl nepalankiausias sąlygas turinčių regionų atveju gali būti leistinas didesnis konkurencijos iškraipymas pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą nei pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą ([6]).

([1]) Todėl regioniniai pagalbos papildymai tokiam tikslui nelaikomi regionine pagalba.

([2]) OL C 74, 1998 3 10, p. 9, pakeista OL C 288, 1999 10 9, p. 2 ir OL C 258, 2000 9 9, p. 5.

([3]) Regioninės pagalbos gairių 4.4 punktas iš dalies pakeistas Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti, OL C 288, 1999 10 9, p. 2.

([4]) OL C 70, 2002 3 19, p. 8, su pakeitimais OL C 263, 2003 11 1, p. 3.

([5]) Čia žr. Teisingumo Teismo sprendimą byloje 730/79, Philip Morris 1980, Rink. 2671, 17 punktas, ir Byloje C-169/95, Ispanija prieš Komisiją 1997, Rink. I-135, 20 punktas.

([6]) Čia žr. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T–380/94, *AIUFFASS ir AKT* 1996, Rink. II-2169, 54 punktas.

6. Tam tikrais labai retais, aiškiai apibrėžtais atvejais struktūriniai regiono sunkumai gali būti tokie dideli, kad regioninės investicinės pagalbos kartu su visapusiu horizontalios pagalbos režimu gali nepakakti išjudinti regioninės plėtros procesą. Tik tokiais atvejais regioninę investicinę pagalbą galima papildyti regionine pagalba veiklos išlaidoms.

7. Vis daugėja įrodymų, kad Bendrijoje yra rimtų kliūčių steigti naujoms įmonėms, kurios palankių sąlygų neturinčiuose regionuose yra dar didesnės. Todėl Komisija nusprendė šiose gairėse numatyti naują pagalbos priemonę, skirtą skatinti mažų įmonių steigimą mažiau išsivysčiusiuose regionuose, nustatant diferencijuotas aukščiausias pagalbos ribas atitinkamuose regionuose.

2. **Taikymo sritis**

8. Komisija šias gaires taikys regioninei pagalbai, suteikiamai visuose ekonomikos sektoriuose, išskyrus žuvininkystės sektorių ir anglies pramonę ([7]) — jiems taikomos specialios konkrečiuose teisės aktuose nustatytos taisyklės.

Žemės ūkio sektoriuje šios gairės netaikomos Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų gamybai. Jos taikomos šių produktų perdirbimui ir prekybai jais, bet tik tiek, kiek nustatyta Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui ([8]) arba atitinkame gairių pakeitime.

Be to, kai kuriems kitiems sektoriams taip pat taikomos specialios taisyklės, kuriose atsižvelgiama į ypatingą atitinkamų sektorių padėtį ir kurios gali visiškai ar iš dalies nukrypti nuo šių gairių ([9]).

Kalbant apie plieno pramonę, vadovaudamasi seniai nusistovėjusia praktika, Komisija regioninę pagalbą plieno pramonei, kaip apibrėžta I priede, laiko nesuderinama su bendrąja rinka. Su bendrąja rinka taip pat nesuderinamos didelės individualios pagalbos dotacijos šiame sektoriuje mažoms ir vidutinėms įmonėms, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 70/2001 6 straipsnyje ([10]) arba bet kuriame paskesniame reglamente, kurioms netaikoma išimtis pagal tą patį reglamentą.

Be to, dėl specifinių ypatybių, regioninė investicinė pagalba negali būti suteikta sintetinio pluošto sektoriuje, kaip apibrėžta II priede.

9. Pagalba gali būti suteikta tik sunkumus patiriančioms įmonėms, kaip apibrėžta Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ([11]), vadovaujantis pastarosiomis gairėmis ([12]).

10. Paprastai regioninė pagalba turėtų būti suteikiama pagal daugiasektorinės pagalbos schemą, kuri sudaro neatskiriamą regioninės plėtros strategijos su aiškiai apibrėžtais tikslais dalį. Ši schema taip pat gali sudaryti sąlygas kompetentingoms institucijoms investicinius projektus suskirstyti pagal svarbą atitinkamam regionui. Kai išskirtiniais atvejais numatoma suteikti individualią *ad hoc* pagalbą atskirai įmonei arba tik vienai veiklos sričiai skirtą pagalbą, valstybės narės atsako už tai, kad būtų įrodyta, jog projektas yra naudingas nuosekliai regioninės plėtros strategijai bei dėl savo pobūdžio ir

([7]) Šių gairių tikslais „anglis“ reiškia aukštos kokybės, vidutinės kokybės ir žemos kokybės A ir B kategorijos anglį pagal Jungtinių Tautų ekonomikos komisijos Europai tarptautinę anglies kodifikavimo sistemą.
([8]) OL C 28, 2000 2 1, p. 2. Klaidų ištaisymas OL C 232, 2000 8 12, p. 17.
([9]) Sektoriai, kuriems taikomos specialios taisyklės, neskaitant čia nustatytų, šiuo metu yra šie: transportas ir laivų statyba.
([10]) OL L 10, 2001 1 13, p. 33. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 364/2004 (OL L 63, 2004 2 28, p. 22).
([11]) OL C 244, 2004 10 1, p. 2.
([12]) Apie restruktūrizavimo laikotarpiu didelėms ir vidutinėms įmonėms suteiktą pagalbą visada reikia atskirai pranešti Komisijai, net jei pagalba suteikta kaip patvirtintos schemos dalis.

dydžio nesukels nepageidautino konkurencijos iškraipymo. Jei pagal schemą suteikta pagalba yra per daug koncentruota tam tikrame veiklos sektoriuje, Komisija gali peržiūrėti šią schemą pagal 1999 m. kovo 22 d. Reglamento (EB) Nr. 659/1999 dėl EB sutarties 93 straipsnio taikymo tvarkos ([13]) 17 straipsnį ir pasiūlyti ją panaikinti pagal šio reglamento 18 straipsnio c punktą.

11. Valstybės narės nėra įpareigotos pranešti apie nacionalinės regioninės pagalbos schemas, kurios atitinka visas sąlygas, nustatytas bendrosios išimties reglamentuose, priimtuose Komisijos pagal 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ([14]) 1 straipsnį .

3. **Regionų ribų nustatymas**

3.1. *Gyventojų aprėptis, atitinkanti regioninės pagalbos reikalavimus, 2007–2013 m.*

12. Atsižvelgdama į regioninės pagalbos išskirtinumo principą, Komisija laikosi nuomonės, kad visa remiamų Bendrijos regionų gyventojų aprėptis turi būti žymiai mažesnė nei neremiamų regionų.

13. Atsižvelgdama į įvairių Europos Vadovų Tarybų išvadas, kuriose raginama sumažinti visos valstybės pagalbos lygį, ir į bendrą susirūpinimą dėl konkurenciją iškraipančio investicinės pagalbos didelėms įmonėms poveikio, Komisija mano, kad bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m. regioninės pagalbos gairėse turėtų būti apribota iki tiek, kiek būtina siekiant aprėpti nepalankiausius regionus bei ribotą skaičių tų regionų, kurie neturi palankių sąlygų, palyginti su nacionaliniu atitinkamos valstybės narės vidurkiu. Todėl Komisija nusprendė nustatyti bendros gyventojų aprėpties ribą, kuri negali apimti daugiau kaip 42 % dabartinės 25 valstybių narių Bendrijos gyventojų, o tai apytiksliai atitinka ribą, nustatytą 1998 m. 15 valstybių narių turinčiai Bendrijai. Ši riba užtikrina tinkamą regioninės pagalbos koncentracijos lygį ES-25 ir suteikia pakankamai lankstumo Bulgarijos ir Rumunijos įstojimui, kurių tikriausiai visa teritorija atitiks regioninės pagalbos reikalavimus ([15]).

14. Nepaisant to, siekdama užtikrinti dabartinėms valstybėms narėms pakankamą tęstinumą, Komisija nusprendė taikyti papildomą apsauginį tinklą, užtikrindama, kad nė viena valstybė narė neprarastų daugiau kaip 50 % gyventojų aprėpties 2000–2006 m. laikotarpiu ([16]).

3.2. *87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžianti nukrypti nuostata*

15. 87 straipsnio 3 dalies a punkte numatoma, kad pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti, gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka. Kaip Europos Bendrijų Teisingumo Teismas yra nusprendęs, „87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančioje nukrypti nuostatoje vartojami žodžiai „neįprastai“ ir „didelis“ rodo, kad ji taikoma tik toms sritims, kurių ekonominė padėtis yra ypač nepalanki, palyginti su Bendrija apskritai“ ([17]).

([13]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1.
([14]) OL L 142, 1998 5 14, p. 1.
([15]) Planuojama, kad įstojus Bulgarijai ir Rumunijai ši 42 % riba išaugs iki 45,5 % ES-27.
([16]) Taikant šį apsauginį tinklą, bendra gyventojų aprėptis padidės iki 43,1 % ES-25 arba iki 46,6 %ES-27.
([17]) Byla 248/84, Vokietija prieš Komisiją 1987, Rink. 4013, 19 punktas.

16. Atitinkamai Komisija mano, kad nustatytų sąlygų yra laikomasi, jei regiono, kuris yra NUTS ([18]) II lygio geografinis vienetas, bendrasis vidaus produktas (BVP) vienam gyventojui, matuojant perkamosios galios standartais (PGS), sudaro mažiau kaip 75 % Bendrijos vidurkio ([19]). Kiekvieno regiono BVP vienam gyventojui ([20]) ir Bendrijos vidurkį, kurie naudojami analizuojant, nustato Europos Bendrijų statistikos biuras. Siekdama kuo nuosekliau nurodyti regionus, atitinkančius 87 straipsnio 3 dalies a punkto nukrypti leidžiančios nuostatos reikalavimus pagal regioninės pagalbos gaires, ir regionus, atitinkančius suartėjimo tikslo reikalavimus pagal struktūrinių fondų reglamentus, Komisija naudoja tuos pačius BVP vienam gyventojui duomenis, nurodydama tiek regionus pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, tiek suartėjimo regionus pagal struktūrinių fondų reglamentus ([21]).

17. Pripažindama ypatingus sunkumus dėl jų atokumo ir specifinių suvaržymų integruojantis į vidaus rinką, Komisija mano, kad regioninei pagalbai atokiausiems regionams, kuriems taikoma Sutarties 299 straipsnio 2 dalis ([22]), taip pat turi būti taikoma 87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžianti nukrypti nuostata, neatsižvelgiant į tai, ar atitinkamų regionų BVP vienam gyventojui mažesnis už 75 % Bendrijos vidurkį, ar ne.

3.3. *Laipsniškas priemonių statistinio poveikio regionams nutraukimas*

18. Tam tikrų regionų BVP vienam gyventojui viršija 75 % Bendrijos vidurkio tik dėl statistinio plėtros poveikio. Tai yra NUTS II lygio regionai, kurių BVP vienam gyventojui yra daugiau kaip 75 % ES-25 vidurkio, bet mažiau kaip 75 % ES-15 vidurkio ([23]) ([24]).

19. Siekdama užtikrinti, kad per greiti pagalbos intensyvumo ir pagalbos veiklos išlaidoms buvimo pokyčiai nesustabdytų anksčiau pasiektos šių regionų pažangos, Komisija mano, kad jie pereinamąjį laikotarpį iki 2010 m. gruodžio 31 d. ir toliau turėtų būti laikomi atitinkančiais 87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančios nukrypti nuostatos reikalavimus.

20. 2010 m. Komisija persvarstys šių regionų poziciją, remdamasi naujausių Eurostato turimų duomenų apie BVP trejų metų vidurkiu. Jei kurio nors iš šių regionų santykinis BVP vienam gyventojui sumažėjo ir yra mažesnis už 75 % ES-25 BVP vienam gyventojui vidurkio, atitinkami regionai ir toliau bus laikomi atitinkančiais 87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančios nukrypti nuostatos reikalavimus. Kitaip statistinio poveikio regionai galės gauti pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą leidžiančią nukrypti nuostatą nuo 2011 m. sausio 1 d.

3.4. *87 straipsnio 3 dalies c punkto leidžianti nukrypti nuostata*

21. Teisingumo Teismas byloje 248/84 ([25]) nuomonę dėl keleto problemų, kurias apima ši leidžianti nukrypti nuostata, ir dėl šios nuostatos interpretavimo išreiškė taip: „Kita vertus, [87 straipsnio 3 dalies c punkto] leidžianti nukrypti nuostata yra platesnė, kadangi ji suteikia galimybę plėtoti tam tikras sritis, neapsiribojant [87 straipsnio 3 dalies a punkte] nustatytomis ekonominėmis sąlygomis, jei tokia pagalba“ netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui„. Ši nuostata suteikia Komisijai teisę patvirtinti pagalbą, skirtą remti valstybės narės sričių, kurios turi nepalankias sąlygas, palyginti su nacionaliniu vidurkiu, ekonominę plėtrą“.

([18]) 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo, OL L 154, 2003 6 21, p. 1. NUTS nomenklatūrą naudoja EUROSTATAS kaip pagrindą rinkti, plėtoti ir harmonizuoti ES regioninę statistiką ir atlikti regionų socialinę ir ekonominę analizę.

([19]) Darant prielaidą, kad BVP rodiklis gali glaustai atspindėti abu šiuos reiškinius.

([20]) Šiose gairėse šioje ir visose tolesnėse nuorodose į BVP vienam gyventojui, BVP yra matuojamas perkamosios galios standartais.

([21]) Duomenys apima 2000–2002 m. laikotarpį.

([22]) Azorai, Madeira, Kanarų salos, Gvadelupa, Martinika, Reunionas ir Prancūzijos Gviana.

([23]) Praktiškai 75 % ES-15 BVP vienam gyventojui vidurkio atitinka 82,2 % ES-25 BVP vienam gyventojui.

([24]) Todėl šie regionai vadinami statistinio poveikio regionais.

([25]) 17 išnaša, supra.

22. Tačiau regioninė pagalba, kuriai taikoma 87 straipsnio 3 dalies c punkto nukrypti leidžianti nuostata, turi būti valstybės narės aiškiai apibrėžtos regioninės politikos dalis ir tvirtai laikytis geografinio koncentruotumo principo. Kadangi ją numatoma skirti regionams, kurių sąlygos nėra tokios nepalankios kaip tų, kuriems taikomas 87 straipsnio 3 dalies a punktas, išimties geografinė apimtis ir suteikiamos pagalbos intensyvumas turi būti griežtai ribotas. Taigi tik maža valstybės narės nacionalinės teritorijos dalis paprastai gali turėti teisę į tokią pagalbą.

23. Kad nacionalinėms valdžios institucijoms būtų suteikta pakankamai laisvės parenkant reikalavimus atitinkančius regionus, bet nesumažinant tikrinimo ir kontrolės, kurią šios rūšies pagalbai vykdo Komisija, sistemos veiksmingumo ir laikantis vienodo požiūrio į visas valstybes nares, regionai, turintys teisę į aptariamą nukrypti leidžiančią nuostatą, turėtų būti parenkami dviem etapais: pirma, Komisija kiekvienai valstybei narei ([26]) nustato didžiausią gyventojų aprėptį, pagal kurią gali būti skirta tokia pagalba, ir, antra, parenkami reikalavimus atitinkantys regionai.

3.4.1. Reikalavimus atitinkančios šalies gyventojų aprėpties nustatymas

24. Pirmiausia šalies gyventojų aprėptis, atitinkanti pagalbos pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą leidžiančią nukrypti nuostatą reikalavimus, turi būti nustatyta taikant objektyvų, teisingą ir skaidrų metodą. Be to, galutinis rezultatas turi neviršyti bendros regioninės pagalbos aprėpties ribos, kurią Komisija nustatė 3.1 skirsnyje, taip pat atsižvelgdama į apsauginį tinklą. Šiuo tikslu Komisija, remdamasi žemiau nurodytu metodu, nustato aukščiausią gyventojų aprėpties ribą kiekvienai valstybei narei.

25. Pirma, valstybėms narėms automatiškai suteikiamas paskirstymas, atitinkantis gyventojų skaičių visuose regionuose, kurie anksčiau atitiko pagalbos pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančią nukrypti nuostatą reikalavimus, bet kurie jau nebeatitinka tų sąlygų pagal tą straipsnį ir kurių neapima priemonės statistinio poveikio regionams, apibūdintiems 3.3 skirsnyje. Tai yra regionai, kurių BVP vienam gyventojui buvo mažesnis už 75 % ES-15, kai 1998 m. regioninės pagalbos gairės buvo priimtos, bet kurie dėl savo ekonominės plėtros daugiau nebeatitinka tos sąlygos ES-15 pagrindu. Kadangi šie regionai ([27]) anksčiau gaudavo palyginti daug pagalbos, Komisija mano, kad, esant valstybių narių pageidavimui, būtina joms sudaryti sąlygas būti lanksčioms, toliau remiant šiuos regionus pagal 87 straipsnio 3 dalies c punkto leidžiančią nukrypti nuostatą ([28]), kol galios šios gairės.

26. Antra, siekiant sudaryti sąlygas ir toliau remti mažo gyventojų tankio regionus, atitinkamos valstybės narės taip pat gauna dalį remiantis mažo gyventojų tankio regionų gyventojų skaičiumi ([29]).

27. Atėmus gyventojų aprėptį, gautą taikant 3.2 ir 3.3 skirsniuose nustatytus objektyvumo kriterijus, ir paskirstymus pagal du pirmesnius punktus, iš 42 % ES-25 gyventojų skaičiaus ribos, nustatytos 3.1 skirsnyje, valstybėms narėms galima paskirstyti likutį paskirstymo būdu, kurį taikant atsižvelgiama į BVP vienam gyventojui ir nedarbo pokyčius regionuose tiek nacionaliniu, tiek Bendrijos lygiu. Išsami formulė pateikiama IV priede ([30]).

28. Galiausiai, kaip nurodyta 3.1 skirsnyje, apsauginis tinklas yra taikomas siekiant užtikrinti, kad nė viena valstybė narė neprarastų daugiau kaip 50 % savo gyventojų aprėpties pagal 1998 m. gaires.

([26]) Išskyrus valstybes nares, kurių visa teritorija atitinka reikalavimus pagal 87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančią nukrypti nuostatą.

([27]) Toliau – ekonominės plėtros regionai.

([28]) Nors Šiaurės Airija neturėjo teisės į pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, iš tikrųjų jai suteiktos pagalbos intensyvumas 2000–2006 m. buvo toks pat kaip daugelio regionų pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą. Atitinkamai šiose gairėse Šiaurės Airija taip pat turėtų būti laikoma ekonominės plėtros regionu.

([29]) Apskaičiuota remiantis šių gairių 30 punkto b papunkčio NUTS III dydžiu.

([30]) Komisiją tą patį metodą naudojo 1998 m. Nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėse – 3 priedas, 4–7 punktai.

29. Galutiniai paskirstymai pateikiami V priede, kartu su regionų, turinčių teisę į paramą pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, sąrašu, statistinio poveikio regionais ir ekonominės plėtros regionais.

3.4.2. Reikalavimus atitinkančių regionų atranka ([31])

30. Valstybių narių vykdomos regionų atrankos tinkamumo kriterijai turi būti pakankamai lankstūs, kad būtų įmanoma pagrįsti labai įvairiomis sąlygomis suteikiamą nacionalinę regioninę pagalbą, kurie kartu būtų skaidrūs ir suteiktų pakankamas garantijas, kad suteikta regioninė pagalba neiškraipys prekybos ir konkurencijos tiek, kad pakenktų bendram interesui. Atitinkamai Komisija mano, kad atitinkamų valstybių narių vykdomos atrankos suteikti regioninę investicinę pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą reikalavimus gali atitikti šie regionai ([32]):

(a) ekonominės plėtros regionai;

(b) mažo gyventojų tankio regionai: šias teritorijas iš esmės sudaro NUTS-II geografiniai regionai, kurių gyventojų tankis yra mažesnis negu 8 gyventojai kvadratiniame kilometre, arba NUTS-III geografiniai regionai, kurių gyventojų tankis yra mažesnis negu 12,5 gyventojų kvadratiniame kilometre ([33]). Tačiau atrenkant šiuos regionus leidžiama elgtis lanksčiai, laikantis šių apribojimų:

— lankstumas atrenkant teritorijas neturi reikšti didesnės gyventojų, aprėpties;

— NUTS-III dalyse, turinčiose teisę naudotis lankstumu, gyventojų tankis turi būti mažesnis negu 12,5 gyventojų kvadratiniame kilometre;

— jie turi ribotis su NUTS-III regionais, kurie atitinka mažo gyventojų tankio reikalavimą;

(c) regionai, sudarantys gretimas zonas, kurių minimalus gyventojų skaičius yra mažiausiai 100 000 ir kurie yra NUTS-II, arba NUTS-III regionai, ir kurių arba BVP vienam gyventojui yra mažesnis už ES-25 vidurkį, **arba** nedarbo lygis didesnis už 115 % nacionalinio vidurkio (apskaičiuota remiantis paskutinių 3 metų Eurostato duomenų vidurkiu);

(d) NUTS-III regionai, kurių gyventojų skaičius mažesnis kaip 100 000 ir kurių arba BVP vienam gyventojui yra mažesnis už ES-25 vidurkį, **arba** nedarbo lygis didesnis už 115 % nacionalinio vidurkio (apskaičiuota remiantis paskutinių 3 metų Eurostato duomenų vidurkiu);

(e) salos ir kiti regionai, priskiriami panašaus geografinio izoliuotumo kategorijai ([34]), kurių arba BVP vienam gyventojui yra mažesnis už ES-25 vidurkį, **arba** nedarbo lygis didesnis už 115 % nacionalinio vidurkio (apskaičiuota remiantis paskutinių 3 metų Eurostato duomenų vidurkiu);

(f) salos, kurių gyventojų skaičius yra mažesnis kaip 5 000 gyventojų ir kitos mažiau kaip 5 000 gyventojų turinčios vietovės, priskiriamos panašaus geografinio izoliuotumo kategorijai;

([31]) Tie statistinio poveikio regionai, kurie nuo 2011 m. sausio 1 d. neatitinka 87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančios nukrypti nuostatos reikalavimų, automatiškai atitinka reikalavimus pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

([32]) Atsižvelgiant į jų mažumą, Kiprui ir Liuksemburgui pakanka patenkinti vieną iš dviejų sąlygų: kad paskirtų regionų BVP vienam gyventojui būtų mažesnis už ES vidurkį arba kad tų regionų nedarbo lygis būtų didesnis už 115 % nacionalinio vidurkio, ir kad juose būtų mažiausiai 10 000 gyventojų.

([33]) Kad nebūtų paskaičiuota du kartus, šis kriterijus turėtų būti taikomas pagal likutį, atsižvelgus į atitinkamų regionų santykinę gerovę.

([34]) Pavyzdžiui, pusiasaliai ir kalnuoti regionai.

(g) NUTS-III regionai arba jų dalys, kurios ribojasi su regionu, turinčiu teisę į paramą pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, taip pat NUTS-III regionai arba jų dalys, kurios turi bendrą sausumos sieną arba trumpesnę nei 30 km jūros sieną su šalimi, kuri nėra Europos ekonominės erdvės arba ELPA valstybė narė;

(h) Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali nurodyti ir kitus regionus, sudarančius besiribojančias zonas, kurių minimalus gyventojų skaičius yra mažiausiai 50 000 ir kuriuose vyksta dideli struktūriniai pokyčiai arba kurie, palyginti su kitais panašiais regionais, praranda ekonominę galią. Šia galimybe norinčios pasinaudoti valstybės narės, remdamosi pripažintais ekonominiais rodikliais ir palyginimais turi įrodyti, kad regioninės investicinės pagalbos suteikimas atitinkamame regione yra pateisinamas taip pat ir Bendrijos lygiu.

31. Be to, tam, kad valstybėms narėms būtų sudarytos sąlygos lanksčiau skirti paramą labai lokalizuotiems regioniniams skirtumams šalinti, žemesniu už NUTS-III lygiu, valstybės narės taip pat gali nurodyti kitas mažesnes teritorijas, kurios neatitinka pirmiau apibūdintų sąlygų, jei jų minimalus gyventojų skaičius yra 20 000 ([35]). Valstybės narės, norinčios pasinaudoti šia galimybe, remdamosi pripažintais ekonominiais rodikliais kaip BVP vienam gyventojui, užimtumo ar nedarbo lygis arba vietinio našumo ar įgūdžių rodikliai privalės įrodyti, kad siūlomoms teritorijoms ekonominė plėtra yra santykinai svarbesnė nei kitoms to regiono teritorijoms. Šiose teritorijose Komisija patvirtins regioninę pagalbą mažoms ir vidutinėms įmonėms, taip pat bus taikoma atitinkama MVĮ priemoka. Tačiau kadangi konkurencija potencialiai iškraipoma dėl pasklidimo poveikio į labiau išsivysčiusius aplinkinius regionus, Komisija nepatvirtins investicinės pagalbos didelėms įmonėms tose teritorijose ar investicinės pagalbos, kai reikalavimus atitinkančios išlaidos viršija 25 mln. EUR.

32. Ar laikomasi kiekvienai valstybei narei leistinos bendros aprėpties, nustatoma pagal faktinį atitinkamų regionų gyventojų skaičių, remiantis naujausia turima pripažinta statistine informacija.

4. **Regioninė investicinė pagalba**

4.1. *Pagalbos forma ir aukščiausios nustatytos pagalbos ribos*

4.1.1. Pagalbos forma

33. Regioninė investicinė pagalba yra pagalba, suteikiama pradinių investicijų projektui.

34. *Pradinė investicija* — tai investicija į materialųjį ir nematerialųjį turtą, susijusi su:

— naujos įmonės kūrimu;

— esamos įmonės plėtimu;

— įmonės produkcijos diversifikacija į naujus, papildomus produktus;

— esamos įmonės bendro gamybos proceso esminiu pakeitimu.

„Materialusis turtas“ yra žemė, pastatai ir gamybos priemonės/įrenginiai. Įsigyjant įmonę, reikia atsižvelgti tik į turto pirkimo išlaidas iš trečiųjų šalių, jei sandoris buvo atliktas rinkos sąlygomis.

„Nematerialusis turtas“ reiškia technologijų perdavimą, vykdomą įsigyjant patento teises, licencijas, mokslinę, prekybinę ar gamybinę patirtį arba nepatentuotas technines žinias.

([35]) Ši mažiausia riba gali būti sumažinta salų ir kitų sričių, priskiriamų panašaus geografinio izoliuotumo kategorijai, atveju.

Investicijos, skirtos atnaujinimui, neatitinka nė vienos iš šių sąlygų, todėl ši sąvoka jų neaprėpia ([36]).

35. Tiesiogiai su įmone susijusio turto įsigijimą galima vertinti kaip pradinę investiciją, jei įmonė užsidarė arba būtų užsidariusi, jei nebūtų nupirkta ir jei ją įsigijo nepriklausomas investuotojas ([37]).

36. Regioninė investicinė pagalba skaičiuojama arba pagal pradinių investicijų projekto materialines ir nematerialines investicines sąnaudas, arba pagal (apskaičiuotas) išlaidas darbo užmokesčiui investicinio projekto tiesiogiai sukurtose darbo vietose ([38]).

37. Pagalbos forma yra įvairi. Tai gali būti, pvz., dotacijos, paskolos su mažomis palūkanomis arba palūkanų nuolaidos, valstybinės garantijos, akcijų įsigijimas arba kitoks kapitalo suteikimas palankiomis sąlygomis, atleidimas nuo mokesčių arba jų sumažinimas, atleidimas nuo socialinio draudimo mokesčių ar kitų privalomų mokėjimų arba jų sumažinimas, ų, žemės, paslaugų suteikimas ar prekių tiekimas palankiomis kainomis.

38. Svarbu užtikrinti, kad regioninė pagalba skatintų investicijas, kurių kitu atveju remiamose teritorijose nebūtų. Todėl pagalbą pagal pagalbos schemas galima suteikti tik tada, jei gavėjas pateikė paraišką pagalbai ir už schemos administravimą atsakinga valdžios institucija raštu patvirtino ([39]), kad, remiantis išsamiu patikrinimu, projektas iš esmės atitinka schemoje nustatytus reikalavimus prieš pradedant projekto darbus ([40]). Visose pagalbos schemose taip pat turi būti aiškiai nurodomos abi sąlygos ([41]). Ad hoc pagalbos atveju kompetentinga institucija turi prieš pradedant projekto darbus pateikti ketinimų raštą dėl pagalbos suteikimo, kuris priklauso nuo to, ar Komisija pagalbą patvirtina. Jei darbai pradedami anksčiau, nei išpildomos šiame punkte nustatytos sąlygos, laikoma, kad visas projektas neatitinka reikalavimų pagalbai gauti.

39. Jei pagalba yra skaičiuojama pagal materialines arba nematerialines investicines sąnaudas arba pagal 35 punkte nurodytas įsigijimo sąnaudas, siekiant užtikrinti, kad investicija būtų perspektyvi ir patikima, atsižvelgiant į taikomas aukščiausias pagalbos ribas, pagalbos gavėjo finansinis indėlis turi būti mažiausiai 25 % reikalavimus atitinkančių sąnaudų — nuosavi ištekliai arba išorės finansavimas, kurioms nesuteikiama jokia valstybės parama ([42]).

40. Siekiant užtikrinti, kad investicijų nauda regioninei plėtrai būtų reali ir tvari, pagalba turi būti suteikiama su sąlyga, kad, pagalbai taikant specialias sąlygas arba išmokėjimo metodą, tos investicijos būtų išlaikomos atitinkamame regione minimalų mažiausiai penkerių metų laikotarpį užbaigus investicijas ([43]). Be to, kai pagalba skaičiuojama atsižvelgiant į išlaidas darbo užmokesčiui, tos darbo vietos turi būti užimtos per trejus metus nuo darbų pabaigos. Kiekviena iš darbo vietų, sukurtų investicijų dėka, turi būti išsaugoma atitinkamame regione penkerių metų laikotarpį nuo tos dienos, kai darbo vieta užimta pirmą kartą. Valstybės narės gali sutrumpinti šį penkerių metų laikotarpį MVĮ investicijoms arba jose sukurtoms darbo vietoms iki ne mažiau kaip trejų metų.

([36]) Kaip nustatyta 5 skyriuje, investicijas, skirtas atnaujinimui, tam tikrais atvejais galima laikyti pagalba veiklos išlaidoms.

([37]) Todėl vien tik įmonės akcijų įsigijimo negalima laikyti pradine investicija.

([38]) Laikoma, kad investicinis projektas sukūrė darbo vietą, jei ji susijusi su veikla, kuriai skiriamos investicijos, ir jei ji sukurta per trejus metus užbaigus investicijas, įskaitant darbo vietas, sukurtas panaudojant dėl investicijų padidėjusius pajėgumus.

([39]) Pagalbos, apie kurią reikia pranešti atskirai ir gauti Komisijos patvirtinimą, atveju valstybės narės sprendimas, kad pagalba atitinka nustatytus reikalvimus, turi priklausyti nuo to, ar Komisija pagalbą patvirtina.

([40]) „Pradėti darbus“ reiškia arba pradėti statybos darbus, arba suteikti pirmąjį tvirtą įsipareigojimą užsakyti įrangą. Sąvoka neapima preliminarios ekonominio pagrįstumo analizės.

([41]) Vienintelė šių taisyklių išimtis yra patvirtintos mokesčių pagalbos schemos, kai automatiškai atleidžiama nuo mokesčių arba jie sumažinami reikalavimus atitinkančioms išlaidoms, be galimybės valdžios institucijoms veikti savo nuožiūra.

([42]) Kitaip, pavyzdžiui, yra subsidijuojamos paskolos, viešųjų nuosavo kapitalo paskolų arba valstybės dalyvavimo, kuris neatitinka rinkos ekonomikos investuotojo principo, pagalbos elementų turinčių valstybės garantijų ir pagal *de minimis* taisyklę suteikiamos valstybės paramos atvejais.

([43]) Ši taisyklė neužkerta kelio gamybos priemonių ar įrangos, per šį penkerių metų laikotarpį pasenusios dėl sparčios technologijų kaitos, atnaujinimui, jei tik atitinkamame regione ekonominė veikla išsaugoma minimalų laikotarpį.

41. Pagalbos lygis yra išreiškiamas intensyvumu, lyginant su reikalavimus atitinkančiomis sąnaudomis. Pagalbos intensyvumas turi būti paskaičiuotas bendrosios subsidijos ekvivalentais (BSE) ([44]). Pagalbos intensyvumas bendrosios subsidijos ekvivalentu yra diskontuota pagalbos vertė, išreikšta reikalavimus atitinkančių sąnaudų diskontuotos vertės procentine dalimi. Pagalbos, apie kurią Komisijai pranešama atskirai, bendrosios subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas pranešimo metu. Kitais atvejais reikalavimus atitinkančios investicinės sąnaudos diskontuojamos pagal jų vertę pagalbos suteikimo metu. Pagalba, išmokama per keletą dalių, diskontuojama pagal jos vertę, atitinkamai kai tik apie ją pranešama arba ji suteikiama. Diskontuojant ir apskaičiuojant pagalbos, teikiamos kaip lengvatinė paskola, sumą, naudojamos pagalbos suteikimo metu galiojusios orientacinės palūkanų normos. Tais atvejais, kai pagalba suteikiama atleidžiant nuo ateityje privalomų mokėti mokesčių arba sumažinant mokesčius, pagalbos dalys diskontuojamos remiantis orientacinėmis palūkanų normomis, taikytinomis įvairiu metu, kai įsigalioja mokesčių lengvatos.

4.1.2. Aukščiausios pagalbos didelėms bendrovėms ribos (didžiausias pagalbos intensyvumas)

42. Pagalbos intensyvumas turi būti nustatomas atsižvelgiant į spręstinų regioninių problemų pobūdį ir mastą. Kitaip tariant, leistinas pagalbos intensyvumas iš pat pradžių yra mažesnis tuose regionuose, kuriems suteikiama teisė naudotis 87 straipsnio 3 dalies c punkto leidžiančia nukrypti nuostata, negu tuose, kurie turi teisę naudotis 87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančia nukrypti nuostata.

43. Komisija taip pat turi atsižvelgti į tai, kad po paskutinius kartus įvykusios plėtros regionų, turinčių teisę naudotis pagalba pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, santykinės gerovės skirtumai žymiai padidėjo. Iš tikrųjų daug regionų ir net visų valstybių narių BVP vienam gyventojui dabar yra mažiau kaip 45 % ES-25 vidurkio — to nebuvo 1998 m. Esant dideliems gerovės skirtumams Bendrijoje, Komisija turi atitinkamus regionus tiksliau skirstyti į kategorijas.

44. Taigi, kai regionai atitinka 87 straipsnio 3 dalies a punktą, Komisija mano, kad regioninės pagalbos intensyvumas neturi viršyti:

— 30 % BSE regionams, kurių BVP vienam gyventojui mažesnis už 75 % ES-25 vidurkio, atokiausiems regionams, kurių BVP vienam gyventojui yra didesnis, ir statistinio poveikio regionams iki 2011 m. sausio 1 d.;

— 40 % BSE regionams, kurių BVP vienam gyventojui yra mažesnis už 60 % ES-25 vidurkio;

— 50 % BSE regionams, kurių BVP vienam gyventojui yra mažesnis už 45 % ES-25 vidurkio.

45. Pripažįstant konkrečius jiems būdingus sunkumus, atokiausi regionai turės teisę gauti papildomas priemokas: 20 % BSE, jei jų BVP vienam gyventojui nukrenta iki mažiau kaip 75 % ES-25 vidurkio, ir 10 % BSE kitais atvejais.

46. Statistinio poveikio regionai, atitinkantys reikalavimus pagal 87 straipsnio 3 dalies c punkto leidžiančią nukrypti nuostatą, nuo 2011 m. sausio 1 d. turės teisę gauti 20 % intensyvumo pagalbą.

47. Kitiems regionams pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą aukščiausia nustatyta regioninės pagalbos riba neturi viršyti 15 % BSE. Ji sumažinamas iki 10 % BSE regionams, kurių tiek BVP vienam gyventojui yra didesnis už 100 % ES-25 vidurkio, tiek nedarbo lygis yra mažesnis už ES-25 vidurkį, skaičiuojant NUTS-III lygiu (remiantis paskutinių trejų metų vidurkiu, Eurostato duomenimis) ([45]).

([44]) Komisija nutraukia ankstesnę savo praktiką, kai regioninė pagalba, apie kurią praneša valstybės narės, perskaičiuojama į grynosios subsidijos ekvivalentus, taip atsižvelgdama į 2000 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T-298/97, Alzetta. Toje byloje Pirmosios instancijos teismas nusprendė: „Komisija neturi teisės pagal valstybės pagalbos stebėsenos sistemą, kuri sukurta Sutartimi, svarstyti paskirtos finansinės pagalbos sumos apmokestinimo, vertindama, ar ji suderinama su Sutartimi. Šie mokesčiai skiriami konkrečiai ne pačiai pagalbai, bet vėlesniu etapu ir atitinkamai pagalbai taikomi taip pat kaip bet kokioms gautoms pajamoms. Todėl jie negali būti svarbūs, vertinant konkretų pagalbos poveikį prekybai ir konkurencijai ir pirmiausia vertinant šios pagalbos gavėjų gaunamą naudą, palyginti su konkuruojančiomis įmonėmis, kurios nėra gavusios tokios pagalbos ir kurių pajamos apmokestinamos.“ Be to, Komisija mano, kad naudojant BSE, kurie taip pat naudojami apskaičiuoti kitų valstybės pagalbos rūšių intensyvumą, valstybės pagalbos kontrolės sistema taps paprastesnė ir skaidresnė, taip pat bus atsižvelgiama į padidėjusią valstybės pagalbos, kuri suteikiama atleidžiant nuo mokesčių, proporciją.

([45]) Išskirtiniais atvejais didesnio intensyvumo pagalbą gali būti leista suteikti NUTS-III regionui arba mažesniam regionui, kuris ribojasi su regionu, kuriam taikomas 87 straipsnio 3 dalies a punktas, jei yra būtina užtikrinti, kad skirtumas tarp dviejų regionų neviršytų 20 procentinių punktų.

48. Vis dėlto mažo gyventojų tankio regionai ir regionai (NUTS-III lygio arba mažesni), kurie ribojasi su regionu, kuriam taikomas 87 straipsnio 3 dalies a punktas ir kuriuos valstybės narės atrenka kaip turinčius teisę gauti pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą, taip pat NUTS-III regionai arba jų dalys, kurie turi bendrą sausumos sieną su šalimi, kuri nėra Europos ekonominės erdvės arba ELPA valstybė narė, visuomet turi teisę į 15 % BSE intensyvumo pagalbą.

4.1.3. Priemokos mažoms ir vidutinėms įmonėms

49. Kai pagalba suteikiama mažoms ir vidutinėms įmonėms ([46]), 4.1.2 skirsnyje nustatytos aukščiausios ribos gali būti padidintos 20 % BSE pagalbą suteikiant mažoms įmonėms ir 10 % BSE — vidutinėms ([47]).

4.2. *Reikalavimus atitinkančios išlaidos*

4.2.1. Pagal investicines išlaidas apskaičiuojama pagalba

50. Pagalbos pradinėms investicijoms reikalavimus atitinka išlaidos žemei, pastatams ir gamybos priemonėms/įrengimams ([48]).

51. MVĮ atveju į išlaidas parengiamiesiems tyrimams ir konsultacijoms, susijusioms su investicijomis, taip pat gali būti atsižvelgiama su sąlyga, kad pagalbos intensyvumas neviršytų 50 % faktinių patirtų išlaidų.

52. 35 punkte nurodyto įsigijimo atveju, turėtų būti atsižvelgiama tik į išlaidas turtui pirkti ([49]) iš trečiųjų šalių ([50]). Sandoris turi vykti rinkos sąlygomis.

53. Į išlaidas, susijusias su turto, išskyrus nuomojamą žemę ir pastatus, įsigijimu galima atsižvelgti tik tuomet, jei nuoma yra finansinė išperkamoji nuoma ir į sutartį įtrauktas įsipareigojimas nupirkti tą turtą pasibaigus nuomos sutarčiai. Žemės ir pastatų nuomos atveju nuomos sutartis turi galioti mažiausiai penkerius metus nuo numatomos investicijų projekto užbaigimo datos didelėms įmonėms ir mažiausiai trejus metus MVĮ.

54. Išskyrus su MVĮ ir (įmonės) perėmimu susijusius atvejus, įsigyjamas turtas turėtų būti naujas. Kai įmonė perimama, turtas, kuriam įsigyti jau buvo paskirta pagalba prieš jo pirkimą, turėtų būti išskaičiuojamas.

55. Visuomet gali būti atsižvelgta į MVĮ visas investicijų į nematerialųjį turtą, susijusių su technologijų perdavimu įsigyjant patento teises, licencijas, mokslinę, prekybinę ar gamybinę patirtį arba nepatentuotas technines žinias, išlaidas. Tokios didelių įmonių išlaidos atitinka reikalavimus tik iki 50 % visų reikalavimus atitinkančių projekto investicinių išlaidų ribos.

56. Visais atvejais reikalavimus atitinkantis nematerialusis turtas turi atitikti būtinas sąlygas, užtikrinančias, kad jis ir toliau bus susijęs su pagalbą gaunančiu regionu, turinčiu teisę į regioninę pagalbą, ir kad šio turto negalima perduoti kitiems regionams, ypač tiems, kurie neturi teisės į regioninę pagalbą. Todėl reikalavimus atitinkantis nematerialusis turtas turi atitikti visų pirma šias sąlygas:

— turi būti naudojamas tik įmonėse, gaunančiose regioninę pagalbą;

— turi būti laikomas nusidėvinčiu turtu;

([46]) 2004 m. vasario 25 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 364/2004, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) 70/2001, OL L 63, 2004 2 28, I priedas, arba bet kuris paskesnis reglamentas.

([47]) Šios priemokos nesuteikiamos pagalbą teikiant transporto sektoriuje.

([48]) Transporto sektoriuje išlaidos transporto įrangos (kilnojamojo turto) pirkimui neatitinka pagalbos pradinėms investicijoms reikalavimų.

([49]) Kai įsigijimas vykdomas kartu su kitomis pradinėmis investicijomis, su jomis susijusios išlaidos turėtų būti pridedamos prie pirkinio kainos.

([50]) Išskirtiniais atvejais pagalba gali būti apskaičiuojama pagal (apskaičiuotas) išlaidas darbo užmokesčiui įsigyjant išsaugotoms arba naujai sukurtoms darbo vietoms. Apie tokius atvejus reikia atskirai pranešti Komisijai.

— turi būti įsigyjamas iš trečiųjų šalių rinkos sąlygomis;

— turi būti įtraukiamas į įmonės turtą ir likti regioninę pagalbą gaunančioje įmonėje ne mažiau kaip penkerius metus (trejus metus MVĮ).

4.2.2. Pagal išlaidas darbo užmokesčiui apskaičiuojama pagalba

57. Kaip nurodyta 4.1.1 skirsnyje, regioninė pagalba taip pat gali būti apskaičiuojama pagal numatomas išlaidas darbo užmokesčiui ([51]), susijusias su pradinių investicijų projekto sukurtomis darbo vietomis.

58. *Darbo vietų kūrimas* — tai *grynasis* tiesiogiai įdarbintų darbuotojų skaičiaus ([52]) didėjimas konkrečioje įmonėje, palyginti su vidurkiu per ankstesnių 12 mėnesių laikotarpį. Todėl bet kuri darbo vieta, panaikinta per tą 12 mėnesių laikotarpį, turi būti atimama iš tikrojo darbo vietų, sukurtų per tą patį laikotarpį, skaičiaus ([53]).

59. Pagalbos dydis neturi viršyti tam tikros samdomo asmens darbo užmokesčio išlaidų procentinės dalies, apskaičiuotos per dvejų metų laikotarpį. Ta dalis yra lygi intensyvumui, nustatytam investicinei pagalbai konkrečioje teritorijoje.

4.3. *Pagalba dideliems investicijų projektams*

60. Šiose gairėse didelis investicijų projektas yra pradinės investicijos, kaip apibrėžta šiose gairėse, kurių reikalavimus atitinkančios išlaidos viršija 50 mln. EUR ([54]). Tam, kad dideli investiciniai projektai nebūtų dirbtinai dalijami į mažesnius projektus, siekiant išvengti šių gairių nuostatų taikymo, didelis investicinis projektas bus laikomas vienu investiciniu projektu, kai pradines investicijas, kurias per trejų metų laikotarpį įgyvendina viena ar daugiau įmonių, sudaro ekonomiškai nepadalijamas ilgalaikis turtas ([55]).

61. Apskaičiuojant, ar reikalavimus atitinkančios išlaidos dideliems investicijų projektams siekia šiose gairėse nustatytas skirtingas ribas, atsižvelgiama į tas reikalavimus atitinkančias išlaidas, kurios yra didesnės: arba tradicines investicines sąnaudas, arba darbo užmokesčio išlaidas.

62. Dviejose viena po kitos sekusiose Daugiasektorinėse regioninės pagalbos dideliems investiciniams projektams programose 1998 m. ([56]) ir 2002 m. ([57]) Komisija didžiausią pagalbos intensyvumą dideliems investiciniams projektams sumažino tiek, kad būtų apriboti konkurencijos iškraipymai. Siekdama paprastumo ir skaidrumo, Komisija nusprendė 2002 m. Daugiasektorinės programos (DSP-2002) nuostatas įtraukti į 2007–2013 m. laikotarpio Regioninės pagalbos gaires.

([51]) Darbo užmokesčio išlaidos yra visa suma, faktiškai mokama pagalbos gavėjo atitinkamų darbo vietų atžvilgiu, kurią sudaro bruto darbo užmokestis, t. y. iki mokesčių, ir privalomos socialinės apsaugos įmokos.

([52]) Darbuotojų skaičius – metinių darbo vienetų skaičius, būtent asmenų, įdarbintų visą darbo dieną vienerius metus (darbas ne visą dieną ir sezoninis darbas laikomas metinio darbo vieneto dalimis), skaičius.

([53]) Šis apibrėžimas galioja tiek esamai, tiek naujai įmonei.

([54]) 50 mln. EUR turi būti apskaičiuojama pagalbos suteikimo dienos kainomis ir pagal tos dienos valiutų keitimo kursą arba, kai kalbama apie didelius investicijų projektus, apie kuriuos reikia pranešti atskirai, pranešimo dienos kainomis ir pagal tos dienos valiutų keitimo kursą.

([55]) Įvertindama, ar pradinės investicijos yra ekonomiškai nedalios, Komisija atsižvelgs ne tik į technines, funkcines ir strategines sąsajas, bet ir į tiesioginį geografinį artumą. Ekonominis nedalumas bus įvertintas neatsižvelgiant į nuosavybę. Tai reiškia, kad siekiant nustatyti, ar didelis investicinis projektas sudaro vieną investicinį projektą, įvertinimas turėtų būti toks pat, neatsižvelgiant į tai, ar projektą atliko viena įmonė, ar daugiau nei viena įmonė dalijasi investicines išlaidas, ar daugiau įmonių patiria atskirų investicijų išlaidas tame pačiame investiciniame projekte (pavyzdžiui, bendros įmonės atveju).

([56]) OL C 107, 1998 4 7, p. 7.

([57]) OL C 70, 2002 3 19, p. 8, su pakeitimais OL C 263, 2003 11 1, p. 1.

63. Todėl DSP-2002 nebebus taikoma pagalbai, kuri suteikta arba apie kurią pranešta ([58]) po 2006 m. gruodžio 31 d., ir bus pakeista šiomis gairėmis ([59]).

4.3.1. Didesnis didelių investicinių projektų skaidrumas ir stebėsena

64. Valstybės narės Komisijai turi atskirai pranešti apie bet kokią pagalbą, kuri bus suteikiama pagal esamą pagalbos schemą investiciniams projektams, jei bendra pagalbos suma iš visų šaltinių viršija didžiausią leistiną pagalbos sumą, kurią gali gauti investicinis projektas, kurio reikalavimus atitinkančios išlaidos yra 100 mln. EUR, pagal 67 punkte nustatytą skalę ir taisykles ([60]).

Toliau lentelėje pateikiamos ribinės sumos skirtingiems regionams ir dažniausiai pasitaikantis pagalbos intensyvumas pagal šias gaires, nuo kurių reikia pranešti apie pagalbą.

Pagalbos intensyvumas	10 %	15 %	20 %	30 %	40 %	50 %
Ribinė suma pranešimui	7,5 mln. EUR	11,25 mln. EUR	15,0 mln. EUR	22,5 mln. EUR	30,0 mln. EUR	37,5 mln. EUR

65. Kai regioninė pagalba pagal esamas pagalbos schemas suteikiama dideliems investicijų projektams, apie kuriuos nereikia pranešti, valstybės narės privalo per 20 darbo dienų, skaičiuojant nuo tos dienos, kai kompetentinga institucija suteikė pagalbą, Komisijai pateikti reikalingą informaciją standartinėje formoje, pateiktoje III priede. Komisija glaustą informaciją paskelbs savo tinklalapyje (http://europa.eu.int/comm/competition/).

66. Valstybės narės turi išsamiai registruoti duomenis, susijusius su pagalbos suteikimu visiems dideliems investiciniams projektams. Šie duomenys, kurie turi apimti visą informaciją, būtiną siekiant nustatyti, ar buvo laikomasi didžiausio leistino pagalbos intensyvumo, turi būti saugomi 10 metų nuo tos dienos, kai pagalba buvo suteikta.

4.3.2. Didelių investicinių projektų įvertinimo taisyklės

67. Regioninei investicinei pagalbai dideliems investiciniams projektams pakoreguota regioninės pagalbos aukščiausia riba ([61]) taikoma taip:

Reikalavimus atitinkančios išlaidos	Pakoreguota aukščiausia pagalbos riba
Iki 50 mln. EUR	100 % regioninės aukščiausios nustatytos ribos
Daliai tarp 50 mln. ir 100 mln. EUR	50 % regioninės aukščiausios nustatytos ribos
Daliai, viršijančiai 100 mln. EUR	34 % regioninės aukščiausios nustatytos ribos

Taigi leistinas pagalbos dideliam investiciniam projektui dydis bus apskaičiuotas pagal šią formulę: didžiausia pagalbos suma = R × (50 + 0.50 × B + 0.34 × C), čia R — nepakoreguota regioninės pagalbos aukščiausia nustatyta riba; B — reikalavimus atitinkančios išlaidos tarp 50 mln. EUR ir 100 mln. EUR ir C — reikalavimus atitinkančios išlaidos viršijančios 100 mln. EUR. Šie skaičiavimai atliekami pagal oficialius valiutų keitimo kursus pagalbos suteikimo dieną arba pranešimo dieną tuo atveju, kai apie pagalbą turi būti pranešta atskirai.

([58]) Investicijų projektai, apie kuriuos reikia pranešti atskirai, bus vertinami pagal pranešimo metu galiojusias taisykles.

([59]) Komisija, atsižvelgdama į plačią bendrą šių gairių taikymo sritį, nusprendė, kad techniškai neįmanoma sudaryti sektorių, kuriuose yra rimtų struktūrinių sunkumų, sąrašo.

([60]) Apie *ad hoc* individualią pagalbą visuomet privaloma pranešti Komisijai. Kadangi jos poveikis prekybos ir konkurencijos sąlygoms yra aiškus, konkrečiai pagrįsti ir su regionine plėtra susieti ad hoc individualią pagalbą dideliems individualiems investiciniams projektams reikia dar labiau.

([61]) Pradinis pakoreguotos aukščiausios pagalbos ribos skaičiavimo taškas visuomet yra didžiausias pagalbos intensyvumas, leistinas pagalbai didelėms įmonėms pagal pirmesnį 4.1.2 skirsnį. Dideliems investiciniams projektams negali būti suteikiamos MVĮ priemokos.

68. Kai bendra pagalbos suma iš visų šaltinių sudaro daugiau nei 75 % didžiausios pagalbos sumos, kuri galėtų būti suteikta investiciniam projektui, kurio reikalavimus atitinkančios išlaidos yra 100 mln. EUR, pagal pagalbos suteikimo dieną galiojančią didelėms įmonėms aukščiausią standartinę ribą, nustatytą patvirtintame regioninės pagalbos žemėlapyje, ir kai

(a) pagalbos gavėjo pardavimai sudaro daugiau kaip 25 % atitinkamo(-ų) produkto(-ų) atitinkamoje(-ose) rinkoje(-se) prieš įgyvendinant investicijas arba įgyvendinus investicijas sudarys daugiau kaip 25 %; arba

(b) projekto sukurti gamybos pajėgumai sudaro daugiau kaip 5 % rinkos dydžio, skaičiavimui pasitelkiant atitinkamo produkto tikrojo vartojimo duomenis ([62]), nebent vidutinis jo tikrojo vartojimo metinis prieaugis per pastaruosius penkerius metus yra didesnis nei vidutinis Europos ekonominės erdvės BVP metinis prieaugis,

Komisija patvirtins regioninę investicinę pagalbą tik pagal Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą išsamiai patikrinusi, ar pagalba yra reikalinga investicijų skatinimui ir ar pagalbos nauda yra didesnė nei konkurencijos iškraipymas ir poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai ([63]).

69. Atitinkamas produktas paprastai yra investicinio projekto produktas ([64]). Kai projektas yra susijęs su tarpiniu produktu ir didelė produkcijos dalis neparduodama rinkoje, atitinkamas produktas gali būti tolesnių gamybos etapų produktas. Atitinkama produkto rinka apima atitinkamą produktą ir jo pakaitalus, kuriuos tokiais laiko arba vartotojas (dėl produktui būdingų požymių, kainų ir numatyto naudojimo būdo), arba gamintojas (dėl gamybos įrangos lankstumo).

70. Įrodyti, kad 68 punkto a ir b papunkčiuose nurodyta padėtis nėra susidariusi, privalo valstybė narė ([65]). Taikant a ir b papunkčius, pardavimai ir tikrasis vartojimas bus nustatomi pagal atitinkamą Prodcom klasifikacijos lygį ([66]), paprastai EEE, arba, jei tokios informacijos nėra arba ji nėra svarbi, remiantis bet kuria kita bendrai priimta rinkos segmentacija, apie kurią statistiniai duomenys lengvai prieinami.

4.4. *Pagalbos kaupimo taisyklės*

71. Pirmiau 4.1 ir 4.3 skirsniuose nustatyta aukščiausia pagalbos intensyvumo riba yra taikoma visai pagalbai:

— jei parama teikiama vienu metu pagal kelias regionines schemas arba kartu su ad hoc pagalba;

— jei pagalba gaunama iš vietinių, regioninių, nacionalinių ar Bendrijos šaltinių.

72. Kai pagalba, skaičiuojama remiantis materialinėmis ar nematerialinėmis investicinėmis išlaidomis, teikiama kartu su pagalba, skaičiuojama remiantis išlaidomis darbo užmokesčiui, turi būti laikomasi konkrečiam regionui nustatytos aukščiausios intensyvumo ribos ([67]).

73. Kai visos regioninės pagalbos reikalavimus atitinkančios išlaidos arba jų dalis atitinka ir kitokiai pagalbai keliamus reikalavimus, bendrajai jos daliai turi būti nustatyta palankiausia aukščiausia riba pagal taikomas taisykles.

([62]) Atitinkamo produkto tikrasis vartojimas yra gamyba pridėjus importą, atėmus eksportą.

([63]) Prieš įsigaliojant šioms gairėms, Komisija nustatys ir kitų kriterijų, į kuriuos ji atsižvelgs atlikdama vertinimą.

([64]) Jei investiciniame projekte numatoma kelių skirtingų produktų gamyba, reikia atsižvelgti į kiekvieną produktą.

([65]) Jei valstybė narė įrodo, kad pagalbos gavėjas sukuria naujo produkto rinką, 68 punkto a ir b papunkčiuose nustatytų patikrinimų atlikti nereikia ir pagalba bus patvirtinta taikant 67 punkte nurodytą skalę.

([66]) 1991 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3924/91 dėl Bendrijos pramonės produkcijos tyrimo nustatymo (OL L 374, 1991 12 31, p. 1).

([67]) Laikoma, kad ši sąlyga patenkinama, jei pagalbos pradinėms investicijoms suma, išreikšta procentine investicijos dalimi, ir pagalbos darbo vietoms kurti suma, išreikšta procentine išlaidų darbo užmokesčiui dalimi, neviršija palankiausios sumos, kuri gaunama taikant tokias aukščiausias ribas: arba pagal 4.1 skirsnyje nurodytus kriterijus regionui nustatytąją, arba pagal 4.3 skirsnyje nurodytus kriterijus regionui nustatytąją.

74. Kai valstybė narė nustato, kad valstybės pagalba pagal vieną schemą gali būti sujungiama su pagalba, teikiama pagal kitas schemas, valstybė narė kiekvienai schemai privalo tiksliai apibrėžti metodą, kuriuo bus užtikrinamas pirmiau išvardytų sąlygų laikymasis.

75. Regioninė investicinė pagalba nesudedama su *de minimis* parama, atsižvelgiant į tokias pačias reikalavimus atitinkančias išlaidas, siekiant apeiti šiose gairėse nustatytą didžiausią pagalbos intensyvumą.

5. **Pagalba veiklai** ([68])

76. Regioninė pagalba, skirta įmonės einamosioms išlaidoms apmokėti (pagalba veiklai), paprastai yra draudžiama. Tačiau išimtiniais atvejais tokia pagalba gali būti suteikiama regionams, kurie turi į ją teisę pagal 87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančią nukrypti nuostatą, su sąlyga, kad: i) tai pagrįsta jos nauda regioninei plėtrai bei pobūdžiu ir ii) jos lygis proporcingas tiems sunkumams, kuriuos siekiama palengvinti ([69]). Pati valstybė narė turi parodyti visus esamus sunkumus ir jų svarbą ([70]). Be to, tam tikros konkrečios pagalbos veiklai formos gali būti leistinos mažo gyventojų tankio regionuose ir rečiausiai apgyvendintose srityse.

77. Pagalba veiklai iš principo turėtų būti suteikiama tik iš anksto nustatytoms kai kurioms reikalavimus atitinkančioms išlaidoms arba sąnaudoms ([71]) ir neviršyti tam tikros šių sąnaudų proporcijos.

78. Dėl ypatingo finansinės ir grupių vidaus veiklos pobūdžio, kaip apibrėžta NACE J (65, 66 ir 67 kodai) ir grupių vidaus veiklos K (74 kodas) sekcijose, labai mažai tikėtina, kad šioms veiklos sritims suteikiama pagalba veiklai skatintų regioninę plėtrą, bet konkurencijos iškraipymo rizika yra labai didelė, kaip išdėstyta Komisijos pranešime dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms ([72]). Todėl Komisija pagal šias gaires nepatvirtins jokios pagalbos veiklai, kuri skirta finansinių paslaugų sektoriui arba grupių vidaus veiklai, nebent jei pagalba suteikiama pagal bendrąsias schemas, kurios yra atviros visiems sektoriams ir kurių tikslas yra kompensuoti papildomas transporto arba užimtumo išlaidas. Pagalba veiklai, skirta eksportui skatinti, taip pat neleistina.

79. Kadangi pagalba veiklai skirta įveikti vėlavimus ir kliūtis regioninės plėtros srityje, išskyrus 80 ir 81 punktuose nurodytais atvejais, pagalba veiklai visada turėtų būti laikina ir laikui bėgant mažinama bei turėtų būti laipsniškai nutraukiama, atitinkamiems regionams pasiekus realią konvergenciją su labiau išsivysčiusiomis ES teritorijomis ([73]).

80. Nukrypstant nuo pirmesnio punkto, pagalba veiklai, kuri nėra nei laipsniškai mažinama, nei ribotos trukmės, gali būti leidžiama tik:

— atokiausiuose regionuose tiek, kiek ji skirta kompensuoti papildomas išlaidas, vykdant ekonominę veiklą, atsirandančias dėl Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje nurodytų veiksnių, kurių pastovumas ir derinys labai riboja šių regionų plėtrą (atokumas, izoliuotumas, mažumas, sunkios topografinės ir klimato sąlygos, ekonominis priklausomumas nuo keleto produktų) ([74]);

([68]) Kaip ir kitoms regioninės pagalbos formoms, pagalbos veiklai suteikimui visuomet taikomos konkrečios taisyklės, kurios gali būti taikomos konkrečiuose sektoriuose.

([69]) Pagalba veiklai pirmiausia yra atleidimas nuo mokesčių ar socialinio draudimo įmokų, nesusijusių su reikalavimus atitinkančiomis investicinėmis sąnaudomis, arba jų sumažinimas.

([70]) Komisija šiuo metu tiria pagrįstumo analizę dėl metodologijos, skirtos papildomoms išlaidoms įvertinti atokiausiuose regionuose, nustatymo.

([71]) Pavyzdžiui, gamybos priemonių atnaujinimui skirtoms investicijoms, transporto išlaidoms arba darbo sąnaudoms.

([72]) OL C 384, 1998 12 10, p. 3.

([73]) Šio proporcingo mažinimo principo taip pat turi būti laikomasi, kai pranešama apie naujas pagalbos veiklai schemas, kurios pakeis esamąsias. Vis dėlto lankstumas taikant šį principą gali būti leidžiamas pagalbos veiklai schemų, skirtų 87 straipsnio 3 dalies a punkto regionų konkrečių sričių geografiniams sunkumams spręsti, atveju.

([74]) Atsižvelgdama į atokiausių regionų patiriamus suvaržymus, išskyrus 78 punkte nurodytus atvejus, Komisija mano, kad pagalba veiklai, neviršijanti 10 % pagalbos gavėjo apyvartos, gali būti suteikiama be ypatingo pagrindimo. Pati valstybė narė turi įrodyti, kad bet kokia siūloma pagalba, viršijanti šią sumą, yra pagrįsta jos nauda regiono plėtrai ir kad jos dydis yra proporcingas papildomoms išlaidoms, susijusioms su 299 straipsnio 2 dalyje nurodytais veiksniais, kuriuos ji skirta kompensuoti.

— rečiausiai apgyvendintuose regionuose tiek, kiek ji skirta užkirsti kelią užsitęsusiam gyventojų skaičiaus mažėjimui šiuose regionuose ar jį sušvelninti ([75]). Rečiausiai apgyvendinti regionai yra NUTS-II lygio regionai arba jų dalis, kuriuose gyventojų tankis yra 8 gyventojai viename kvadratiniame kilometre arba mažiau, ir apima su jais besiribojančias mažesnes teritorijas, atitinkančias tokio pat gyventojų tankio kriterijų.

81. Be to, atokiausiuose regionuose ir mažo gyventojų tankio regionuose pagalba, kuri nėra laipsniškai mažinama, nei ribotos trukmės ir kuri skirta iš dalies kompensuoti papildomas transporto išlaidas, gali būti leidžiama tik tokiomis sąlygomis:

— pagalba gali būti suteikta tik kompensuoti papildomas transporto išlaidas, atsižvelgiant į kitas paramos transportui schemas. Kai pagalbos suma gali būti apskaičiuota remiantis pavyzdžiais, reikia vengti pernelyg didelio kompensavimo;

— pagalba gali būti suteikta tik papildomoms prekių, pagamintų atokiausiuose regionuose ir mažo gyventojų tankio regionuose, pervežimo, nekertant nacionalinių atitinkamos šalies sienų, išlaidoms. Neturi būti leidžiama, kad ji taptų pagalba eksportui. Pagalba negali būti teikiama įmonių be alternatyvios buvimo vietos produktams pervežti arba perduoti (išgaunamosios pramonės produktai, hidroelektrinės ir pan.);

— tik atokiausiems regionams, pagalba taip pat gali apimti pirminių produktų, žaliavos arba tarpinių produktų transporto iš jų gamybos vietos iki galutinio apdirbimo vietos atitinkamame regione išlaidas;

— pagalbos suma turi būti iš anksto nustatoma remiantis pagalbos, skirtos vienam keleiviui, koeficientu arba pagalbos, skirtos vienai tonai arba vienam kilometrui, koeficientu, ir tokiu atveju turi būti rengiama metinė ataskaita, kurioje, be kitų dalykų, būtų nurodomas tokio koeficiento arba koeficientų poveikis;

— papildomos išlaidos turi būti apskaičiuotos pagal ekonomiškiausią transporto formą ir trumpiausią maršrutą nuo gamybos ar perdirbimo vietos iki realizavimo vietų naudojant tokią transporto rūšį; taip pat reikia atsižvelgti ir į išorines sąnaudas aplinkai.

82. Visais atvejais pagalbos veiklai poreikis ir dydis turėtų būti reguliariai iš naujo persvarstomi, siekiant užtikrinti, kad atitinkamam regionui ji būtų aktuali ateityje. Todėl Komisija pagalbos veiklai schemas patvirtins tik šių gairių galiojimo laikotarpiui.

83. Siekiant patikrinti pagalbos veiklai schemų poveikį prekybai ir konkurencijai, valstybės narės turės kiekvienais metais pateikti atskirą ataskaitą apie kiekvieną NUTS-II regioną, kuriame suteikiama pagalba veiklai, ir toje ataskaitoje pateikti bendras išlaidas arba apskaičiuoti negautas pajamas, susijusias su kiekviena tame regione patvirtinta pagalbos veiklai schema, ir nurodyti dešimt didžiausių pagalbos veiklai gavėjų tame regione ([76]), patikslinant jų veiklos sektorių (-ius) ir kiekvieno iš jų gautos pagalbos sumą.

6. **Pagalba naujai įkurtoms mažoms įmonėms**

84. Nors naujai įkurtos mažos įmonės susiduria su sunkumais ES, atrodo, kad remiamų regionų ekonominei plėtrai trukdo palyginti žemas verslumo lygis ir ypač mažesnis nei vidutinis naujai steigiamų įmonių skaičius. Todėl būtina sukurti naują pagalbos formą, kurią būtų galima suteikti papildomai prie regioninės investicinės pagalbos, siekiant paskatinti remtinose teritorijose steigti naujas įmones ir mažų įmonių plėtrą ankstyvojoje stadijoje.

([75]) Valstybės narės uždavinys yra parodyti, kad pasiūlyta pagalba yra reikalinga ir tinkama užkirsti kelią užsitęsusiam gyventojų skaičiaus mažėjimui arba jį sušvelninti.

([76]) Pagal gautos pagalbos sumą.

85. Siekiant užtikrinti, kad pagalba yra nukreipiama teisingai, šią pagalbos rūšį reikia skirstyti atsižvelgiant į kiekvieno regiono sunkumus. Be to, siekiant išvengti konkurencijos iškraipymų nepriimtinos rizikos, įskaitant riziką išstumti esančias įmones, pagalba turėtų būti bent pradinį laikotarpį teikiama tik mažoms įmonėms, ribotos sumos ir palaipsniui mažinama.

86. Atitinkamai Komisija patvirtins pagalbos schemas, pagal kurias pagalba, neviršijanti bendros 2 mln. EUR sumos vienai įmonei ([77]), yra suteikiama mažoms įmonėms, kurių ekonominė veikla yra regionuose, turinčiuose teisę pasinaudoti 87 straipsnio 3 dalies a punkto nukrypti leidžiančia nuostata, ir pagalba, neviršijanti 1 mln. EUR vienai įmonei, yra suteikiama mažoms įmonėms, kurių ekonominė veikla yra regionuose, turinčiuose teisę pasinaudoti 87 straipsnio 3 dalies c punkto nukrypti leidžiančia nuostata. Metinė suteiktos pagalbos suma naujai įkurtoms mažoms įmonėms turi neviršyti 33 % pirmiau minėtos pagalbos įmonei visos sumos.

87. Reikalavimus atitinkančios išlaidos yra teisinio, patariamojo, konsultacinio ir administracinio pobūdžio sąnaudos, tiesiogiai susijusios su įmonės įkūrimu, ir kitos sąnaudos, faktiškai susidariusios per pirmuosius penkerius metus nuo įmonės įkūrimo: ([78])

— išorės finansavimo palūkanos ir nuosavo kapitalo dividendas, neviršijantys orientacinės normos;

— mokesčiai už gamybos patalpų arba įrangos nuomą;

— energija, vanduo, šildymas, mokesčiai (kiti nei PVM ir pelno mokestis verslo pajamoms) ir administracinės rinkliavos;

— nuvertėjimą, mokesčius už gamybos patalpų arba įrangos išperkamąją nuomą ir išlaidas darbo užmokesčiui, įskaitant privalomas socialines įmokas taip pat galima įskaičiuoti, jei pagrindinėms investicijoms, darbo vietų kūrimui ir įdarbinimui nebuvo skirta kitokios pagalbos.

88. Pagalbos intensyvumas negali viršyti

— regionams pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą 35 % reikalavimus atitinkančių išlaidų, patirtų per pirmuosius trejus metus nuo įmonės įsteigimo, ir 25 % dvejus metus po to;

— regionams pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą 25 % reikalavimus atitinkančių išlaidų, patirtų per pirmuosius trejus metus nuo įmonės įsteigimo, ir 15 % dvejus metus po to;

89. Šis intensyvumas padidinamas 5 % regionuose pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, kurių BVP vienam gyventojui yra mažesnis kaip 60 % ES-25 vidurkio, regionuose, kurių gyventojų tankis yra mažesnis kaip 12,5 gyventojų viename kvadratiniame kilometre, mažose salose, kuriose gyventojų skaičius mažesnis kaip 5 000 ir kitose panašaus dydžio bendruomenėse, kenčiančiose nuo panašios izoliacijos.

90. Valstybė narė turi sukurti reikalingą sistemą, siekdama užtikrinti, kad nebūtų viršytos pagalbos sumos viršutinės ribos ir atitinkamas pagalbos intensyvumas pagal reikalavimus atitinkančias sąnaudas. Suteikta pagalba šiame skyriuje nesudedama su kita valstybės pagalba (įskaitant *de minimis* paramą), siekiant apeiti didžiausią pagalbos intensyvumą arba nustatytas sumas.

91. Pagalbos teikimas tik naujai įkurtoms mažoms įmonėms gali paskatinti mažas įmones užsidaryti ir vėl atsidaryti, taip siekiant gauti šią pagalbą. Valstybės narės turėtų žinoti, kad tokia rizika egzistuoja, ir sudaryti pagalbos schemas taip, kad būtų išvengta šios problemos, pavyzdžiui, apribojant neseniai uždarytų įmonių savininkų paraiškų priėmimą.

([77]) Reikalavimus atitinkančios įmonės yra mažos įmonės pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 364/2004 I priedo 2 straipsnį arba bet kurį paskesnį reglamentą, kurios yra savarankiškos pagal Komisijos reglamento Nr. 364/2004 priedo 3 straipsnį ir buvo įkurtos mažiau nei prieš penkerius metus.

([78]) Į reikalavimus atitinkančias išlaidas nėra įtrauktas PVM ir tiesioginiai verslo pelno/pajamų mokesčiai.

7. **Pereinamojo laikotarpio priemonės**

7.1. *Pagalbos intensyvumo sumažinimas regionams, kuriems 2007 m. sausio 1 d. bus ir toliau taikoma 87 straipsnio 3 dalies a punkto išlyga*

92. Kai, įgyvendinant šias gaires, didžiausias pagalbos intensyvumas bus sumažinamas daugiau kaip 15 procentinių punktų (nuo grynosios iki bendrosios vertės ([79])), tai gali būti įgyvendinama dviem etapais: 2007 m. sausio 1 d. pirmiausia sumažinama mažiausiai 10 procentinių punktų ir 2011 m. sausio 1 d. sumažinama likusiais procentiniais punktais.

7.2. *Pagalbos intensyvumo sumažinimas ekonominės plėtros regionuose*

93. Jei valstybė narė siūlo atitinkamas teritorijas kaip atitinkančias regioninės pagalbos reikalavimus pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą visą 2007–2013 m. laikotarpį, pagalbos intensyvumo sumažinimas ekonominės plėtros regionuose gali vykti dviem etapais. 2007 m. sausio 1 d. sumažinama mažiausiai 10 procentinių punktų (nuo grynosios iki bendrosios vertės). Kadangi būtina taikyti naują pagal šias gaires leistiną pagalbos intensyvumą, galutinis mažinimas turėtų būti taikomas vėliausiai nuo 2011 m. sausio 1 d. ([80]).

7.3. *Laipsniškas pagalbos veiklai nutraukimas*

94. Regionams, kurie praranda teisę suteikti pagalbą veiklai, nes jie nebeatitinka reikalavimų pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, Komisija gali pritarti linijiniam laipsniškam pagalbos veiklai schemų nutraukimui per dvejų metų laikotarpį nuo tos dienos, kai nebetenkama teisės suteikti tokią pagalbą.

7.4. *Laipsniškas 87 straipsnio 3 dalies c punkto regionų mažinimas*

95. Įsigaliojus šioms gairėms, tam tikri regionai neteks teisės į regioninę investicinę pagalbą. Siekiant palengvinti šių regionų perėjimą prie reformuoto horizontalios valstybės pagalbos režimo, kuris laipsniškai taikomas įgyvendinant valstybės pagalbos veiksmų planą, valstybės narės gali išimtiniais atvejais nustatyti papildomus regionus, turinčius teisę gauti regioninę pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą iki 2009 m. sausio 1 d., jei įvykdomos šios sąlygos:

— atitinkami regionai turėjo teisę gauti regioninę pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą 2006 m. gruodžio 31 d.;

— bendras regioninės investicinės pagalbos reikalavimus atitinkančių regionų pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą gyventojų skaičius, remiantis 27 ir 28 punktuose nurodytu gyventojų aprėpties paskirstymu ir pagal šią nuostatą nurodytais regionais, neviršija 66 % regioninės pagalbos reikalavimus atitinkančio šalies gyventojų skaičiaus pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą 2006 m. gruodžio 31 d. ([81]);

— didžiausias pagalbos intensyvumas paskirtuose papildomuose regionuose pagal šią nuostatą neviršija 10 %.

([79]) T. y. nuo 50 % grynojo subsidijos ekvivalento iki 30 % bendrojo subsidijos ekvivalento.

([80]) Kadangi Šiaurės Airija pasinaudojo specialia nuostata 2000–2006 m. laikotarpio regioninės pagalbos gairėse, taikyti tą pačią pereinamojo laikotarpio priemonę taip pat pateisinama.

([81]) Neįskaitant regionų, atitinkančių regioninės pagalbos reikalavimus pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą 2006 m. gruodžio 31 d. ir tų, kurie turi teisę gauti pagalbą pagal šias gaires remiantis kitomis nuostatomis (statistinio poveikio regionai, ekonominės plėtros regionai, mažo gyventojų tankio regionai). Galutiniai paskirstymai pateikiami V priede.

8. **Regioninės pagalbos žemėlapiai ir atitikties pareiškimas**

96. Valstybės narės regionai, turintys teisę į regioninę investicinę pagalbą pagal nukrypti leidžiančias nuostatas ir aukščiausios pagalbos pradinėms investicijoms intensyvumo ribos ([82]), nustatytos kiekvienam regionui, sudaro valstybės narės regioninės pagalbos žemėlapį. Regioninės pagalbos žemėlapyje taip pat nustatomi regionai, turintys teisę suteikti pagalbą naujai įkurtoms įmonėms. Pagalbos veiklai schemų regioninės pagalbos žemėlapiai neapima, ir kiekviena iš jų yra vertinama atskirai, remiantis atitinkamos valstybės narės pranešimu pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

97. Teisingumo Teismas nusprendė, kad sprendimai, kuriais Komisija priima kiekvienos valstybės narės regioninės pagalbos žemėlapius, turėtų būti suprantami kaip neatskiriama regioninės pagalbos gairių dalis ir kaip saistantys tik su sąlyga, kad valstybės narės jiems yra pritarusios ([83]).

98. Be to, reikėtų priminti, kad regioninės pagalbos žemėlapiuose taip pat nurodoma bet kokių bendrųjų išimčių, kuriomis atleidžiama nuo prievolės pranešti apie regioninę pagalbą pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, taikymo sritis, nepaisant to, ar ši pagalba suteikiama remiantis Reglamentu (EB) Nr. 70/2001 ([84]), ar remiantis galimu būsimu išimčių reglamentu dėl kitų regioninės pagalbos formų. Reglamento (EB) 994/1998 ([85]) 1 straipsnio 1 dalies b punkte daroma išimtis tik pagalbai, „kuri suderinta su Komisijos patvirtintu kiekvienai valstybei narei regioninės pagalbos žemėlapiu“.

99. Pagal šias gaires, atsižvelgiant į socialinę ir ekonominę valstybių narių padėtį, regioninės pagalbos žemėlapį sudarys:

    (1) regionai, kurie gali būti nustatyti pagal šiose gairėse nurodytus kriterijus, ir kurių atžvilgiu didžiausias pagalbos intensyvumas yra nustatytas šiose gairėse. Tai yra regionai, turintys teisę pasinaudoti 87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančia nukrypti nuostata, ir statistinio poveikio regionai;

    (2) regionai, kuriuos, kaip turinčius teisę į regioninę pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir neviršijančius gyventojų aprėpties ribos, nustatytos pagal 3.4.1 skirsnį, nurodo valstybės narės.

100. Žinoma, su sąlyga, kad jos laikysis šiose gairėse nustatytų sąlygų, pačios valstybės narės savo atsakomybe turi nuspręsti, ar jos nori teikti regioninę investicinę pagalbą ir kokiu mastu. Kuo greičiau nuo šių gairių paskelbimo kiekviena valstybė narė, laikydamasi Sutarties 88 straipsnio 3 dalies, turėtų atitinkamai pranešti Komisijai bendrą regioninės pagalbos žemėlapį, apimantį jos visą nacionalinę teritoriją.

101. Komisija išnagrinės pranešimus pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą. Baigusi nagrinėjimą, patvirtintus regioninės pagalbos žemėlapius ji paskelbs Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Šie žemėlapiai įsigalios 2007 m. sausio 1 d., arba jų paskelbimo dieną, jei vėliau, ir bus laikomi neatskiriama dabartinių gairių dalimi.

102. Pranešime turėtų būti aiškiai nurodyti siūlomi regionai, atitinkantys reikalavimus pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą arba c punktą, ir pagalbos intensyvumas, numatomas didelėms įmonėms, atsižvelgiant į aukščiausios nustatytos regioninės pagalbos ribos dideliems investiciniams projektams koregavimus. Jei tam tikriems regionams bus taikomos pereinamojo laikotarpio taisyklės arba numatytas pagalbos intensyvumo pakeitimas, atitinkami laikotarpiai ir pagalbos intensyvumai turėtų būti nurodyti išsamiai.

([82]) Kaip pakoreguota pagal 67 punktą, pagalbos dideliems investiciniams projektams, apie kurią reikia pranešti atskirai, atveju.

([83]) 2002 m. birželio 18 d. sprendimas byloje C-242/00, Vokietija prieš Komisiją.

([84]) 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, OL L 10, 2001 1 13, p. 33, su pakeitimais, padarytais 2004 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 364/2004, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 70/2001 įtraukiant į reglamento taikymo sritį pagalbą moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai, OL L 63, 2004 2 28, p. 22.

([85]) 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims, OL L 142, 1998 5 14, p.1.

103. Kadangi regionai, turintys teisę į pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, ir statistinio poveikio regionai išoriškai nustatomi kaip NUTS-II lygio, paprastai nereikės pateikti išsamių patvirtinamųjų socialinių ir ekonominių duomenų. Kita vertus, išsami patvirtinamoji informacija turėtų būti pateikta, siekiant paaiškinti regionų pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą, išskyrus ekonominės plėtros, mažo gyventojų tankio ir pasienio regionus, paskyrimą, įskaitant detalų atitinkamų regionų nustatymą, duomenis apie gyventojų skaičių, informaciją apie BVP ir nedarbo lygį atitinkamuose regionuose ir bet kokią kitą susijusią informaciją.

104. Siekiant užtikrinti tęstinumą, kuris yra nepaprastai svarbus ilgalaikei regioninei plėtrai, regionų, apie kuriuos praneša valstybės narės, sąrašas iš principo turėtų būti taikomas visą 2007–2013 m. laikotarpį. Tačiau būtų galima jį persvarstyti gairių galiojimo laikotarpio viduryje 2010 m. Bet kuri valstybė narė, norinti iš dalies pakeisti regionų, turinčių teisę į pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą, sąrašą arba taikytiną pagalbos intensyvumą, privalo pateikti Komisijai pranešimą ne vėliau kaip iki 2010 m. balandžio 1 d. Bet kokie regiono pakeitimai šiuo atžvilgiu negali viršyti 50 % bendros aprėpties, kuri leistina valstybei narei pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Išskyrus statistinio poveikio regionus, regionai, netekę teisės į regioninę pagalbą dėl vidurio laikotarpio persvarstymo, nebus tinkami gauti pereinamojo laikotarpio paramą. Be to, valstybės narės gali bet kada pateikti Komisijai prašymą į sąrašą įtraukti daugiau regionų, kol bus pasiekta atitinkama gyventojų aprėptis.

9. **Įsigaliojimas, įgyvendinimas, skaidrumas ir peržiūra**

105. Komisija ketina šias gaires taikyti visai regioninei pagalbai, kuri bus suteikta po 2006 m. gruodžio 31 d. Regioninė pagalba, kuri yra suteikta arba bus suteikta iki 2007 m., bus vertinama pagal 1998 m. nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gaires.

106. Kadangi pranešimai apie regioninės pagalbos schemas arba apie *ad hoc* pagalbą, suteiktiną po 2006 m. gruodžio 31 d., turi būti suderinti su regioninės pagalbos žemėlapiu, paprastai jie negali būti laikomi išsamiais, kol atitinkamai valstybei narei 8 skirsnyje aprašyta tvarka nebus priimtas regioninės pagalbos žemėlapis. Atitinkamai Komisija paprastai nenagrinės pranešimų apie regioninės pagalbos schemas, kurios bus taikomos po 2006 m. gruodžio 31 d., arba *ad hoc* pagalbos, suteiktinos po šios datos, iki tol, kol nebus priimtas regioninės pagalbos žemėlapis atitinkamai valstybei narei ([86]). Tas pats galioja pagalbos naujai įkurtoms mažoms įmonėms schemoms, kurioms taikomas šių gairių 6 skirsnis.

107. Komisija laikosi nuomonės, kad šių gairių įgyvendinimas iš esmės pakeis regioninei pagalbai taikytinas taisykles visoje Bendrijoje. Be to, atsižvelgiant į pasikeitusias ekonomines ir socialines sąlygas Europos Sąjungoje, būtina peržiūrėti visų rūšių regioninės pagalbos schemų, įskaitant tiek investicinės pagalbos, tiek pagalbos veiklai schemas, tolesnį pagrįstumą ir veiksmingumą. Dėl šių priežasčių Komisija pasiūlys valstybėms narėms tokias atitinkamas priemones pagal Sutarties 88 straipsnio 1 dalį:

— nepažeisdamos Reglamento (EB) 70/2001 ([87]) dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) 364/2004 ([88]), 10 straipsnio 2 dalies ir Reglamento (EB) 2204/2002 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai, teikiamai užimtumui ([89]), 11 straipsnio 2 dalies, valstybės narės apriboja visų esamų regioninių pagalbos schemų, skirtų pagalbai, kuri bus suteikta iki 2006 m. gruodžio 31 d. imtinai, taikymo laiką;

([86]) Komisija informuoja valstybes nares, kad, siekdama kiek įmanoma palengvinti pranešimo pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį prievolę, ji ketina pasinaudoti įgaliojimais, jai suteiktais Reglamentu (EB) Nr. 994/1998, ir nuo šios prievolės atleisti visas skaidrias regioninės investicinės pagalbos schemas, kurios atitinka atitinkamai valstybei narei patvirtintą nacionalinį regioninės pagalbos žemėlapį. Apie *ad hoc* individualią pagalbą ir pagalbos veiklai schemas turi būti pranešta. Be to, informavimo ir atskiro pranešimo reikalavimai ir toliau bus taikomi dideliems individualios pagalbos projektams, nustatytiems šių gairių 4.3 skirsnyje, taip pat pagalbai, suteikiamai pagal schemas, kurios atleistos nuo pranešimo prievolės.

([87]) OL L 10, 2001 1 13, p. 33.

([88]) OL L 63, 2004 2 28, p. 22.

([89]) OL L 337, 2002 12 13, p. 3.

— kai pagal pagalbos aplinkos apsaugai schemas leidžiama teikti regioninę investicinę pagalbą aplinkos apsaugos investicijoms pagal Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ([90]) 29 išnašą, valstybės narės iš dalies pakeičia atitinkamas schemas, kad užtikrintų, jog pagalbą galima teikti po 2006 m. gruodžio 31 d., tik tada, jeigu ji atitinka regioninės pagalbos žemėlapį, galiojantį pagalbos suteikimo dieną;

— Prireikus valstybės narės iš dalies pakeičia kitas esamas pagalbos schemas, kad užtikrintų, jog bet kurios regioninės priemokos, pvz., pagalbai mokymui, pagalbai moksliniams tyrimams ir plėtrai arba pagalbai aplinkos apsaugai gali būti suteiktos po 2006 m. gruodžio 31 d. tik tose teritorijose, kurios atitinka reikalavimus paramai gauti pagal 87 straipsnio 3 dalies a arba c punktus, vadovaujantis Komisijos priimtu regioninės pagalbos žemėlapiu, galiojančiu pagalbos suteikimo dieną.

Komisija ragins valstybes nares per mėnesį pranešti, ar jos sutinka su šiais pasiūlymais.

108. Be to, Komisijos nuomone, siekiant padidinti regioninės pagalbos skaidrumą išsiplėtusioje ES, reikia papildomų priemonių. Visų pirma yra būtina užtikrinti, kad valstybės narės, ūkio subjektai, suinteresuotosios šalys ir būtent pati Komisija galėtų lengvai gauti visą visų taikytinų regioninės pagalbos schemų Europos Sąjungoje tekstą. Komisija mano, kad šį tikslą paprasta pasiekti sukuriant susijusius tinklalapius internete. Todėl, nagrinėdama regioninės pagalbos schemas, Komisija sistemingai sieks valstybės narės įsipareigojimo, kad visas galutinės pagalbos schemos tekstas būtų paskelbtas internete ir kad apie tą interneto adresą būtų pranešta Komisijai. Projektai, kurių išlaidos patirtos prieš paskelbiant schemą internete, neatitinka regioninės pagalbos reikalavimų.

109. Komisija gali nuspręsti šias gaires bet kuriuo metu peržiūrėti arba iš dalies pakeisti, jei tai būtų reikalinga dėl priežasčių, susijusių su konkurencijos politika, arba atsižvelgiant į kitas Bendrijos veiklos kryptis ir tarptautinius įsipareigojimus.

([90]) OL C 37, 2001 2 3, p. 3.

I PRIEDAS

Plieno pramonės apibrėžimas

Šiose gairėse plieno pramonę sudaro įmonės, gaminančios toliau išvardytus plieno produktus:

Produktas	Kombinuotosios nomenklatūros kodas (1)
Luitinis ketus	7201
Ferolydiniai	7202 11 20, 7202 11 80, 7202 99 11
Juodųjų metalų produktai, gauti tiesiogiai redukuojant geležies rūdą ir kitus korėtus juodųjų metalų produktus	7203
Geležis ir nelegiruotasis plienas	7206
Geležies arba nelegiruotojo plieno pusgaminiai	7207 11 11, 7207 11 14, 7207 11 16, 7207 12 10, 7207 19 11, 7207 19 14, 7207 19 16, 7207 19 31, 7207 20 11, 7207 20 15, 7207 20 17, 7207 20 32, 7207 20 51, 7207 20 55, 7207 20 57, 7207 20 71
Plokšti valcavimo produktai iš geležies arba nelegiruotojo plieno	7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37, 7208 38, 7208 39, 7208 40, 7208 51, 7208 52, 7208 53, 7208 54, 7208 90 10, 7209 15 00, 7209 16, 7209 17, 7209 18, 7209 25 00, 7209 26, 7209 27, 7209 28, 7209 90 10, 7210 11 10, 7210 12 11, 7210 12 19, 7210 20 10, 7210 30 10, 7210 41 10, 7210 49 10, 7210 50 10, 7210 61 10, 7210 69 10, 7210 70 31, 7210 70 39, 7210 90 31, 7210 90 33, 7210 90 38, 7211 13 00, 7211 14, 7211 19, 7211 23 10, 7211 23 51, 7211 29 20, 7211 90 11, 7212 10 10, 7212 10 91, 7212 20 11, 7212 30 11, 7212 40 10, 7212 40 91, 7212 50 31, 7212 50 51, 7212 60 11, 7212 60 91
Karštai valcuoti strypai ir juostos iš geležies arba iš nelegiruotojo plieno, netaisyklingai suvyniotų ritinių pavidalo	7213 10 00, 7213 20 00, 7213 91, 7213 99
Kiti strypai ir juostos iš geležies arba iš nelegiruotojo plieno	7214 20 00, 7214 30 00, 7214 91, 7214 99, 7215 90 10
Kampuočiai, fasoniniai profiliai ir specialieji profiliai iš geležies arba iš nelegiruotojo plieno	7216 10 00, 7216 21 00, 7216 22 00, 7216 31, 7216 32, 7216 33, 7216 40, 7216 50, 7216 99 10
Nerūdijantysis plienas	7218 10 00, 7218 91 11, 7218 91 19, 7218 99 11, 7218 99 20
Plokšti valcavimo produktai iš nerūdijančiojo plieno	7219 11 00, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 21, 7219 22, 7219 23 00, 7219 24 00, 7219 31 00, 7219 32, 7219 33, 7219 34, 7219 35, 7219 90 10, 7220 11 00, 7220 12 00, 7220 20 10, 7220 90 11, 7220 90 31
Strypai ir juostos iš nerūdijančiojo plieno	7221 00, 7222 11, 7222 19, 7222 30 10, 7222 40 10, 7222 40 30
Plokšti valcavimo produktai iš kito legiruotojo plieno	7225 11 00, 7225 19, 7225 20 20, 7225 30 00, 7225 40, 7225 50 00, 7225 91 10, 7225 92 10, 7225 99 10, 7226 11 10, 7226 19 10, 7226 19 30, 7226 20 20, 7226 91, 7226 92 10, 7226 93 20, 7226 94 20, 7226 99 20

Produktas	Kombinuotosios nomenklatūros kodas (1)
Strypai ir juostos iš kito legiruotojo plieno	7224 10 00, 7224 90 01, 7224 90 05, 7224 90 08, 7224 90 15, 7224 90 31, 7224 90 39, 7227 10 00, 7227 20 00, 7227 90, 7228 10 10, 7228 10 30, 7228 20 11, 7228 20 19, 7228 20 30, 7228 30 20, 7228 30 41, 7228 30 49, 7228 30 61, 7228 30 69, 7228 30 70, 7228 30 89, 7228 60 10, 7228 70 10, 7228 70 31, 7228 80
Lakštinės atraminės konstrukcijos	7301 10 00
Bėgiai ir kryžminiai žuoliai	7302 10 31, 7302 10 39, 7302 10 90, 7302 20 00, 7302 40 10, 7302 10 20
Besiūliai vamzdžiai, vamzdeliai ir tuščiaviduriai profiliai	7303, 7304
Suvirinti geležies arba plieno vamzdžiai ir vamzdeliai, kurių išorinis skersmuo didesnis kaip 406,4 mm	7305

(1) OL L 279, 2001 10 23, p. 1.

II PRIEDAS

Sintetinio pluošto pramonės apibrėžimas

Šiose gairėse sintetinio pluošto pramonė apibrėžiama taip:

— visų gimininių pluošto rūšių ir poliesterio, poliamido, akrilo arba polipropileno pagrindu pagamintų siūlų išspaudimas (ekstruzija)/tekstūravimas, neatsižvelgiant į jų galutinį panaudojimą, arba

— polimerizacija (įskaitant polikondensaciją), jeigu ji naudojamuose įrenginiuose yra integruota į ekstruzijos procesą, arba

— bet koks pagalbinis procesas, kai tuo pat metu būsimasis pagalbos gavėjas ar kita grupės, kuriai jis priklauso, įmonė įdiegia ekstruziją/tekstūravimą, kuris vykdant šią konkrečią pramonės veiklą paprastai jau yra integruotas naudojamuose įrenginiuose.

III PRIEDAS

Glaustos informacijos apie pagalbą dideliems investicijų projektams pagal 65 punktą pateikimo forma

1. Pagalbos gavėjas (gaunančios (-ių) pagalbą įmonės (-ių) pavadinimas (-ai):
2. Pagalbos schemos nuoroda (esamos schemos (-ų), pagal kurią (-ias) suteikiama pagalba, Komisijos nuoroda):
3. Pagalbą teikiantis (-ys) viešasis subjektas (viešieji subjektai) (pagalbą suteikiančios institucijos arba institucijų pavadinimai ir kontaktiniai duomenys):
4. Valstybė narė, kurioje investuojama:
5. Regionas (NUTS-III lygis), kuriame investuojama:
6. Savivaldybė (anksčiau buvo NUTS-V lygis, dabar — LAU 2), kurioje investuojama:
7. Projekto tipas (naujos įmonės įsteigimas, esamos įmonės išplėtimas, esamos įmonės produkcijos diversifikacija į naujus, papildomus produktus, esminis esamos įmonės bendro gamybos proceso pakeitimas):
8. Pagal investicinį projektą gaminami produktai arba teikiamos paslaugos (su PRODCOM/NACE nomenklatūra arba CPA nomenklatūra paslaugų sektoriaus projektams):
9. Trumpas investicinio projekto apibūdinimas:
10. Investicinio projekto diskontuotos reikalavimus atitinkančios sąnaudos (eurais):
11. Diskontuota pagalbos suma (bendra) eurais:
12. Pagalbos intensyvumas (% BSE):
13. Siūlomos pagalbos išmokėjimo sąlygos (jei yra):
14. Planuojama projekto pradžios ir pabaigos data:
15. Pagalbos suteikimo data:

IV PRIEDAS

Pagalbos paskirstymo pagal gyventojų skaičių valstybių narių teritorijose, remiamose pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą, metodas

Apskaičiuojant reikalavimus atitinkantį gyventojų skaičių, reikėtų vadovautis stebimais **regionų skirtumais** valstybėse narėse ir tarp jų.

Šie skirtumai nustatomi naudojant du rodiklius: bendrąjį vidaus produktą vienam gyventojui pagal perkamosios galios standartą **(BVP vienam gyventojui pagal PGS)** ir **nedarbo** lygį. Šiuo metodu skirtumai apskaičiuojami neatsižvelgiant į visus pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą remiamus regionus, statistinio poveikio, taip pat ekonominės plėtros ir mažo gyventojų tankio regionus. Apskaičiuojant naudojamas paskutinių trejų metų turimų duomenų vidurkis, 2000–2002 m. BVP vienam gyventojui ir 2001–2003 m. nedarbo lygis nacionaliniu ir ES-25 mastu.

Metodas taikomas per tris nuoseklius etapus:

I etapas

Siekiant patikrinti minėtus skirtumus, **naudojamos** dvi **ribos**. NUTS-III lygio regionų BVP vienam gyventojui turi būti mažesnis nei 85 % arba nedarbo lygis didesnis nei 115 % nacionalinio vidurkio (valstybė narė = 100). Kalbant apie nedarbo lygį, laikoma, kad susidaro pakankamas skirtumas, jeigu atitinkamo regiono nedarbas yra 50 % didesnis nei nacionalinis vidurkis.

II etapas

Atsižvelgiant į sąlyginę valstybės narės padėtį, palyginti su ES-25 vidurkiu, 85 BVP vienam gyventojui ir 115 nedarbo ribos keičiamos pagal šias formules:

$$\text{Pakoreguota BVP riba } BVP = 85 \times \left(\frac{1 + \frac{100}{RMS}}{2} \right)$$

$$\text{Pakoreguota nedarbo riba Nedarbas} = \text{MIN} \left[150; 115 \times \left(\frac{1 + \frac{100}{RMS}}{2} \right) \right]$$

kai *RMS* yra sąlyginė valstybės narės padėtis ES-25 vidurkio % atžvilgiu.

Tai reiškia, kad pradėjus taikyti šias korekcijas, labiau išsivysčiusių valstybių narių regionų BVP vienam gyventojui, palyginti su nacionaliniu vidurkiu, turėtų būti mažesnis, kad atitiktų pakankamo skirtumo kriterijus. Mažo nedarbo lygio valstybių narių regionų nedarbo lygis turėtų būti aukštesnis, tačiau didžiausias gali būti 150 %. Priešingai, mažiau išsivysčiusių valstybių narių regionų BVP vienam gyventojui gali būti didesnis nei 85, o valstybių narių regionai, kuriuose nedarbo lygis didelis, gali pasiekti pakankamą skirtumą, turėdami mažesnį nei 115 nedarbo lygį.

Korekcijos formulių taikymo pavyzdžiai

Nyderlandų sąlyginė padėtis (ES-25=100): BVP vienam gyventojui 122,5, nedarbo lygis 32,9.

Pritaikius minėtas korekcijos formules, Nyderlandų BVP vienam gyventojui riba sumažėjo nuo 85 iki 77,2, o nedarbo — padidėjo nuo 115 iki 150.

Graikijos sąlyginė padėtis (ES-25=100): BVP vienam gyventojui 74,5, nedarbo lygis 111,7.

Pritaikius minėtas korekcijos formules, Graikijai taikoma BVP vienam gyventojui riba padidėjo nuo 85 iki 99,5, o nedarbo — sumažėjo nuo 115 iki 109,0.

III etapas

Šiuo etapu reikia patikrinti, kurios teritorijos, kurioms pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą negali būti suteikiama regioninė pagalba arba kurios nėra specialiai priskiriamos teritorijoms, kurioms pagalba gali būti suteikiama pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą, atitinka pakankamo skirtumo kriterijus. Kiekvienos valstybės narės visų šiuos kriterijus atitinkančių NUTS-III regionų gyventojų skaičiai sudedami. Po to skaičiuojamas ES-25 šiuos kriterijus atitinkančių teritorijų bendras gyventojų skaičius bei kiekvienos valstybės narės procentinė dalis bendrame skaičiuje. Šios procentinės dalys laikomos **pagalbos paskirstymo būdu** nustatant gyventojų, kuriems skiriama pagalba, skaičių.

Jeigu Komisija pritaria ES-25 42 % remtinuose regionuose gyvenančių gyventojų aprėpčiai, visų pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą remiamų ir pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą numatomų remti regionų gyventojų skaičius atimamas iš šio skaičiaus. Likusi dalis paskirstoma valstybėms narėms taikant **pagalbos paskirstymo būdą**.

Be to, kadangi pagal NUTS-III regioninę klasifikaciją nedalijamoms valstybėms narėms (Liuksemburgas ir Kipras) neįmanoma įrodyti, kad yra vidaus skirtumų, taikomas apsauginis tinklas, kad būtų užtikrinta, kad nė vienos valstybės narės remiamų regionų aprėptis nebūtų sumažinta daugiau nei 50 % (teritorijos pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą ir pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą įskaičiuojamos kartu), negu nustatyta pagal 1998 m. regioninės pagalbos teikimo gaires. Taip siekiama užtikrinti, kad visoms valstybėms narėms būtų suteikta pakankamai lankstumo veiksmingai regioninės plėtros politikai vykdyti.

V PRIEDAS

Regioninės pagalbos aprėptis 2007–2013 m.

Belgija	Regionai	BVP vienam gyventojui [1]	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	…		
Statistinis poveikis	Hainaut	75,45	
			12,4 %
87 straipsnio 3 dalies c punktas			13,5 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			25,9 %

[1] BVP vienam gyventojui 2000–2002 m., PGS, ES-25 = 100 (2005 4 7 Eurostato pranešimas spaudai Nr. 47/2005).

Čekija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Střední Morava	52,03	
	Severozápad	53,29	
	Střední Cechy	54,35	
	Moravskoslezsko	55,29	
	Severovýchod	55,59	
	Jihovýchod	58,17	
	Jihozápad	60,41	
			88,6 %
Statistinis poveikis …			
87 straipsnio 3 dalies c punktas …			
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			88,6 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą			7,7 %

Danija	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas …	
Statistinis poveikis …	
87 straipsnio 3 dalies c punktas	8,6 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.	8,6 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą	2,7 %

Vokietija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Dessau	65,99	
	Chemnitz	69,63	
	Brandenburg-Nordost	70,64	
	Magdeburg	72,27	
	Mecklenburg-Vorpommern	72,56	
	Thüringen	73,10	
	Dresden	74,95	
			12,5 %
Statistical effect	Halle	75,07	
	Leipzig	77,12	
	Brandenburg-Südwest	77,45	
	Lüneburg	81,80	
			6,1 %
87 straipsnio 3 dalies c punktas			11,0 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			29,6 %

Estija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Estija	44,94	100 %

Graikija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Dytiki Ellada	56,30	
	Anatoliki Makedonia, Thraki	57,40	
	Ipeiros	59,30	
	Thessalia	62,90	
	Ionia Nisia	65,53	
	Kriti	72,27	
	Peloponnisos	73,71	
	Voreio Aigaio	74,29	
			36,6 %
Statistinis poveikis	Kentriki Makedonia	75,89	
	Dytiki Makedonia	76,77	
	Attiki	78,98	
			55,5 %
87 straipsnio 3 dalies c punktas			7,9 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			100,0 %

Ispanija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Extremadura	59,89	
	Andalucia	69,29	
	Galicia	73,36	
	Castilla-La Mancha	74,75	
	Canarias	87,79	
			36,2 %
Statistinis poveikis	Asturias	79,33	
	Murcia	79,37	
	Ceuta	79,64	
	Melilla	79,72	
			5,8 %
87 straipsnio 3 dalies c punktas			17,7 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			59,6 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą			12,4 %

Prancūzija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Guyane	56,76	
	Réunion	60,63	
	Guadeloupe	67,32	
	Martinique	74,88	
			2,9 %
Statistinis poveikis …			
87 straipsnio 3 dalies c punktas			15,5 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			18,4 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą			6,9 %

Airija	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	
Statistinis poveikis …	
87 straipsnio 3 dalies c punktas	50,0 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.	50,0 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą	25,0 %

Italija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Calabria	67,93	
	Campania	71,78	
	Sicilia	71,98	
	Puglia	72,49	
			29,2 %
Statistinis poveikis	Basilicata	77,54	
			1,0 %
87 straipsnio 3 dalies c punktas			3,9 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			34,1 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą			5,6 %

Kipras	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	
Statistinis poveikis …	
87 straipsnio 3 dalies c punktas	50,0 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.	50,0 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą	16,0 %

Latvija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Latvija	37,28	100 %

Lietuva	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Lietuva	40,57	100 %

Liuksemburgas	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	
Statistinis poveikis …	
87 straipsnio 3 dalies c punktas	16,0 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.	16,0 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą	5,1 %

Vengrija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Észak Magyaroszág	36,10	
	Észak Alföld	36,31	
	Dél Alföld	39,44	
	Dél Dunántúl	41,36	
	Közép Dunántúl	52,28	
	Nyugat Dunántúl	60,37	
			72,2 %
Statistinis poveikis …			
87 straipsnio 3 dalies c punktas …			27,8 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			100,0 %

Malta	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Malta	74,75	100 %

Nyderlandai	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	
Statistinis poveikis …	
87 straipsnio 3 dalies c punktas	7,5 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.	7,5 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą	2,4 %

Austrija			Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas			
Statistinis poveikis	Burgenland	81,50	3,4 %
87 straipsnio 3 dalies c punktas			19,1 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			22,5 %

Lenkija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Lubelskie	32,23	
	Podkarpackie	32,80	
	Warminsko-Mazurskie	34,70	
	Podlaskie	35,05	
	Swietokrzyskie	35,82	
	Opolskie	38,28	
	Malopolskie	39,81	
	Lubuskie	41,09	
	Lódzkie	41,45	
	Kujawsko-Pomorskie	41,80	
	Pomorskie	45,75	
	Zachodniopomorskie	46,29	
	Dolnoslaskie	47,52	
	Wielkopolskie	48,18	
	Slaskie	50,62	
	Mazowieckie	68,77	
			100 %

Portugalija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Norte	61,94	
	Centro (PT)	63,08	
	Alentejo	65,72	
	Açores	61,61	
	Madeira	87,84	
			70,1
Statistinis poveikis	Algarve	80,05	3,8 %
87 straipsnio 3 dalies c punktas …			2,8 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			76,7 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą			19,2 %

Slovėnija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Slovėnija	74,40	100 %

Slovakija	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Východné Slovensko	37,21	
	Stredné Slovensko	40,72	
	Západné Slovensko	45,42	
			88,9 %
Statistinis poveikis ...			
87 straipsnio 3 dalies c punktas …			
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			88,9 %
Pereinamoji papildoma aprėptis 2007–2008 m. pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą			7,5 %

Suomija	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	
Statistinis poveikis …	
87 straipsnio 3 dalies c punktas	33,0 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.	33,0 %

Švedija	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	
Statistinis poveikis …	
87 straipsnio 3 dalies c punktas	15,3 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.	15,3 %

Jungtinė Karalystė	Regionai	BVP vienam gyventojui	Gyventojų aprėptis
87 straipsnio 3 dalies a punktas	Cornwall & Isles of Scilly	70,16	
	West Wales and the Valleys	73,98	
			4,0 %
Statistinis poveikis	Highlands and Islands	77,71	0,6 %
87 straipsnio 3 dalies c punktas			19,3 %
Bendra gyventojų aprėptis 2007–2013 m.			23,9 %